

Čas hiti in nam stoji nezamisljeno za petami. Zopet je konec leta. Ze od davnih dni je navada, da se v času, ko se poslovljamo od starega leta, zazremo nazaj, na prehojeno pot. Toda le za hip. Ni časa na pretek za razmišljanje, ker nas že priganjajo nove, vedno večje, zahtevnejše in odgovornejše naloge.

To velja zlasti za naše ljudi, občane v naših komunah, ko s tako hitrim tempom gradijo boljše in svobodnejše življenje. Naš človek, upravljalec stopa vedno bolj v ospredje in preko razvejane samoupravnega mehanizma v komunalnem sistemu iz dneva v dan in vedno bolj suvereno odloča o svoji usodi kot občan.

Vloga občana upravljalca pa je toliko bolj učinkovita, kolikor bolj je informiran o vseh družbenih dogajanjih v komunah in koliko mu je dana možnost, da s svojimi mnenji, predlogi, sugestijami in kritikami lahko vpliva na politiko komun. Eno med učinkovitimi, sodobnimi sredstvi za osveščanje ljudi, ki omogoča občanom hitro in priljubljeno način obveščanja o pestrem dogajanju v komunah in hkrati nudi možnost, da le-ti vplivajo na ta dogajanja, je vsekakor tisk. Posebej se pokrajinski ali bolje rečeno komunalni, ki dopolnjuje dnevno časopisje in bolj poglobljena analizira razne probleme na terenu. Za to se tega mnogi ne zavedajo dovolj in se tiska še vedno premalo poslužujejo.

Bolj bi se morali zavedati, da si ne moremo zamisljati dobrega upravljanja brez dobrega obveščanja. To ni fraza. Znano je, da je tam, kjer se poslužujejo najraznovrstnejših oblik obveščanja, tudi upravljanje uspešnejše, dosega večje uspehe in odnosi med ljudmi so na višini. Kar odkrito priznajmo, da bi pri uvajanju nove delitve osebnih dohodkov ne bilo toliko težav in celo ekscesov, da niti ne omenimo pomankljivosti pri določanju plačnih razponov, če bi bili vsi proizvajalci-upravljalci o tem pravočasno in na razumljiv način obveščeni. Takih, malo rečeno, spodrseljavov dobro obveščeni upravljalci gotovo ne bi dovolili. Podobno bi lahko upoteli tudi na drugih področjih družbenega upravljanja.

Cisto na kratko. Za uspešno izgradnjo vsega, kar predvidevajo naši plani, je potrebna poleg materialne osnove še zavest, katero v nemajhni meri oblikuje tudi objektivno obveščanje. Ta važen subjektivni činitelj močno dopolnjuje materialno osnovo, hkrati pa je od njega odvisna večja ali manjša svoboda človekove osebnosti in konec koncev ublažitev razlik med ročnim in umskim delom. Vse to pa bo dejansko privedlo h končnemu cilju, ki ga zasledujemo: v brezrazredno asociacijo delovnih ljudi — občanov v komunah.

Vse te težnje, ves ta razvoj pa močno pospešuje prav obveščanje. Zato ni nič čudno, če se v zadnjem času zelo veliko govori o tisku kot najbolj učinkovitem in najbolj prikladnem načinu obveščanja v sedanjem hitrem in sodobnem razvoju naše družbe.

Dovolj je načelnih misli. Zato pa za konec še nekaj stvarnih besed in zaključkov.

Ljudje, ki delamo pri listu celjske skupnosti komun — Celjskemu tedniku, si v novem letu želimo širšega in plodnejšega sodelovanja z našimi komunami, predvsem s političnimi in oblastnimi predstavniki. Vse z namenom, da bi s skupnimi močmi naš list še izboljšali, ga približali ljudem ter ga kar se da razširili v sleherni delovni kolektiv, sleherno vas in družino.

Prav gotovo pa je naša skupna želja, da bi bili občani kvalitetno obveščeni o vseh problemih in načrtih komun, hkrati pa da bi bili politični forumi in izvršni organi komun prav tako preko lista redno seznanjeni o javnem mnenju občanov.

Zato si želimo v novem letu tudi najširšega sodelovanja z vsemi delovnimi ljudmi, še posebej z našimi naročniki, bralci dopisniki in sodelavci. Naj bi torej bil prihodnje leto naš list dejansko list nas vseh — list naših komun. V njem naj bi se pogosteje kot doslej čul glas občanov, vsaka komuna pa naj bi bila v njem čim bolj zastopana.

Tako si bo Celjski tednik najhitreje utrl pot v vsako hišo in bo postal dejansko most sodelovanja in odločanja med občani in forumi komun ter resnično široka, svobodna, demokratična tribuna vseh občanov v celjski skupnosti komun.

Tone Maslo

CELJSKI tednik

MIRAN CVENK, PREDSEDNIK OLO CELJE

Za napredek in blagostanje V 1962 LETU

Ob vstopu v novo leto se navadno ozremo na prehojeno pot v preteklem letu. Rezultat nam je podlaga za bodoči načrt.

Ko stopamo v novo leto 1962, naj ob prehodu vanj bežno prikažemo gospodarske uspehe celjskega okraja in nakažemo načrte za bodoče.

Leto 1961 je bilo značilno za naš družbeni razvoj. Pričeli smo uveljavljati dopolnitev našega gospodarskega sistema, obenem pa v celjskem okraju praktično izvajati načela komunalnega sistema, v katerem okraj stvarno prerašča v skupnost komun.

Na začetek dopolnitev gospodarskega sistema so naši delovni kolektivi ob intenzivni obnovi industrijskih naprav — kot se to dogaja ob vsaki spremembi — tudi tokrat gledali več ali manj skeptično. Vendar je ob prvih uspehih malodušnost izginila in danes ugotavljajo, da so dopolnitve gospodarskega sistema vplivale ugodno ne le na potek rekonstrukcij, temveč tudi na uveljavljanje socialističnega principa nagrajevanja po delu. Decentralizacija sredstev je torej pokazala dobre rezultate.

O posameznih uspehih ne bom podrobneje govoril, saj so le-ti v glavnem znani. Naj omenim le velik uspeh kolektiva usnjarskega kombinata »KONUS« v Slovenskih Konjicah, ki je v letošnjem letu zgradil nov obrat za izdelovanje umetnega usnja. Posebej ga omenjam zaradi tega, ker nam je ta investicija primer medsebojnega sodelovanja investitorja z drugimi gospodarskimi organizacijami, ki so se s polnim razumevanjem časno odrekle svojim lastnim investicijam in tako pomagale temu marljivemu in prizadevnemu kolektivu. Zato naj velja vsem tem kolektivom ob vstopu v novo leto za vse njihovo razumevanje polno priznanje!

Posebej naj naglasim tudi skupne napore komun v našem okraju. Skupnost komun celjskega okraja se je spoznamela, da bo v prihodnjem letu začela praktično reševati zamisel o komunalnem sistemu in pomoči ne-

razvitim občinam. Komune so sprejele skupen program najnujnejših investicij in obveznosti, ki iz njega izhajajo. Trdno so odločene ta svoj načrt ob pomoči vseh zavestnih subjektivnih sil v letu 1962 uresničiti in tako v praksi dokazati, da je komunalni sistem pozitiven in da politično teritorialne meje med posameznimi občinami niso tudi gospodarske meje.

S tem načrtom so komune pokazale vso svojo politično in gospodarsko zrelost, ki se bo očitovala tako v gradnji šol in cest, kakor tudi drugih objektih, ki so pomembni za dvig standarda.

Velik napredek v primerjavi z letom 1961 bo v bodočem letu storjen tudi v kmetijstvu, saj bodo ustanovljeni agrokombinati, ki naj bi v doglednem času zagotovili proizvodnjo tolikšnih tržnih viškov, kolikor jih je potrebno za oskrbo prebivalstva našega okraja.

Leto 1962 bo pomenilo za naš okraj sicer leto velikih naporov, ki smo jih zavestno predvideli že s perspektivnim programom. Naš osnovni cilj v tem letu pa bo dokončanje vseh s programom predvidenih rekonstrukcij v industrijskih podjetjih, razvoj turizma, saj je naš okraj po svojih naravnih lepotaht potencialno turistični, dalje izvedba specializacije in industrializacije kmetijske proizvodnje in razvoj industrijske proizvodnje. Takšni gospodarski uspehi bodo posredno zagotovili tudi boljšo življenjsko raven, kar je naš stalni in najvišji cilj.

Zato želim vsem delovnim kolektivom ob Novem letu mnogo uspeha pri izgradnji pravih socialističnih odnosov, tako do dela, kakor tudi do soljudi; kajti če bomo to dvoje dosegli v polni meri, bodo naši uspehi zagotovo še večji, kot so bili doslej.

Vsemu prebivalstvu celjskega okraja pa želim, da v okviru komunalnega sistema poglobijo in uveljavijo demokratične pridobitve s ciljem, da vsi sodelujejo pri upravljanju v komunah za splošen napredek in blagostanje v nastopajočem letu.

Tovariš Simonič (na levi) izročila visoko odlikovanje Miranu Cvenku

Visoka odlikovanja

Konec prejšnjega tedna je bila v stranski dvorani Narodnega doma svečanost, na kateri so predsednik Okrajnega ljudskega odbora Miran Cvenk, oziroma sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov Franc Simonič ter komandant celjske garnizije JLA, polkovnik in narodni heroj Franc Rojšek izročili nekaterim zaslužnim javnim in političnim delavcem visoka odlikovanja, s katerimi jih je odlikoval predsednik republike Josip Broz Tito za njihove zasluge pri graditvi in utrjevanju novih družbenih odnosov. Tako sta Red dela z rdečo zastavo prejela Ivan Kovačič-Efenka ter Miran Cvenk, Red republike s srebrnim vencem Peter

Sprajc, Cveto Pelko ter Vinka Simonič, Red dela z zlatim vencem Rudi Hribar, Jože Jošt, Milan Loštrk in Stane Sotlar, Red republike z bronastim vencem Ivan Kovač, Alojz Krivec, Alojz Libnik in Janko Zevart, Red dela s srebrnim vencem Franc Rupret, Peter Hlastec, Stane Ravljen in Joško Lojen. Red za vojaške zasluge s srebrnimi meči so dobili: Peter Hlastec, Joško Lojen, inž. Adolf Tavčar, Anton Gregorič, Franc Štucin, Milan Galič, Jože Kos, Ludvik Lampret in Ignac Sivec. Z Redom za vojaške zasluge z zlatimi meči pa so bili odlikovani Miran Cvenk, Cveto Pelko in Jože Ančik.

V počastitev 22. decembra in dvajsetletnice ustanovitve JLA je bilo v Celju več prireditev in proslav. Tako je komandant celjske garnizije polkovnik in narodni heroj Franc Rojšek sprejel ne samo partizanske matere, temveč tudi pionirje. To je bilo pristrčno srečanje, ki so ga pionirji izpopolnili ne samo z iskrenimi čestitkami, temveč tudi z igranjem na harmoniko in violino. Nazadnje pa so vsi skupaj zapeli nekaj pesmi. Na sliki: tovariš Rojšek med mladimi gosti.

15.000 PIONIRJEV NA STRELSKEM TEKMOVANJU

Te dni je bilo končano strelsko tekmovanje pionirjev, ki ga je pripravil Okrajni strelski odbor v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger. Tekmovanje je bilo izvedeno v treh etapah; vsega skupaj pa je nastopilo nad petnajst tisoč pionirjev, kar je vsekakor doka: uspešnega prizadevanja strelskih organizacij za kar najbolj množično udejstvovanje pionirjev v tej športni panogi.

Na zaključnem delu tekmovanja so nastopile občinske ekipe, ki so dosegle naslednje uspehe:

1. Celje I. 644, 2. Zalec II. 576, 3. Celje III. 575, 4. Celje II. 545, 5. Slov. Konjice (Spitalič) 528 itd.
- Posamezniki: 1. Marjan Stor 174, 2. Drago Medved 166, 3. Zo-

ran Lah 159, 4. Tone Ajlec 156, 5. Robert Mirnik (vsi Celje) 156 itd.

za čas od 29. decembra do 7. januarja

V zadnjih dneh decembra prehodne otoplitve in padavine. Nato zopet hladneje in sneg. V januarju bo vse do 6. v glavnem suho, jasno in hladno, le okoli 3. rahle snežne padavine. Po 6. januarju sprva otoplitve do južnega vremena, nato pa snežno neurje.

Dr. V. M.

SOCIALISTIČNA ZVEZA V KOMUNI

UREDNIŠTVO JE ZAPROSILO NAJVIDNEJŠE PREDSTAVNIKE OBČINSKIH ODBOROV SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA NA OBMOČJU CELJSKEGA OKRAJA ZA ODGOVORE NA VPRAŠANJA, KI SO SE NANAŠALA TAKO NA USPEHE, KI SO JIH ORGANIZACIJE SZDL DOSEGLE PRI SVOJEM DELU IN UTRJEVANJU KOMUNALNEGA SISTEMA, KOT TUDI NA VPRAŠANJA O OSTALIH DOGAJANJH V KOMUNI, POKAZOVANJH IN PODOBNOM.

PRISLUHNI SO POTREBAM TERENA

GVIDO MRAZ, SLOV. KONJICE

Na območju konjiške občine smo dosegli precejšnje uspehe pri uveljavljanju komunalnega sistema in družbenega upravljanja. Zlasti uspešno vlogo so pri tem odigrali krajevni odbori SZDL v Vitanju, Ločah, Špitalcu in v Zrečah.

V Vitanju se odborniki SZDL in krajevnega odbora sestajajo na skupnih sejah in tako vsklajajo oba programa. V tem kraju ni problema, o katerem ne bi razpravljali in odločali državljani. Zaradi tega so dosegli vidne uspehe. Tako so uredili grob padlih borcev, elektrificirali skoraj vse zaselke, uredili vodovod, pripravljajo pa se tudi na to, da bodo pomagali pri gradnji ceste na Rakovec. Preuredili so Dom kulture, zdaj pa bodo kupili tudi kinoproyektor. Sodelovali so pri ureditvi otroškega vrta in zdravstvenega doma. Aktivnost krajevnega odbora in krajevnega odbora SZDL se čuti na vsakem koraku.

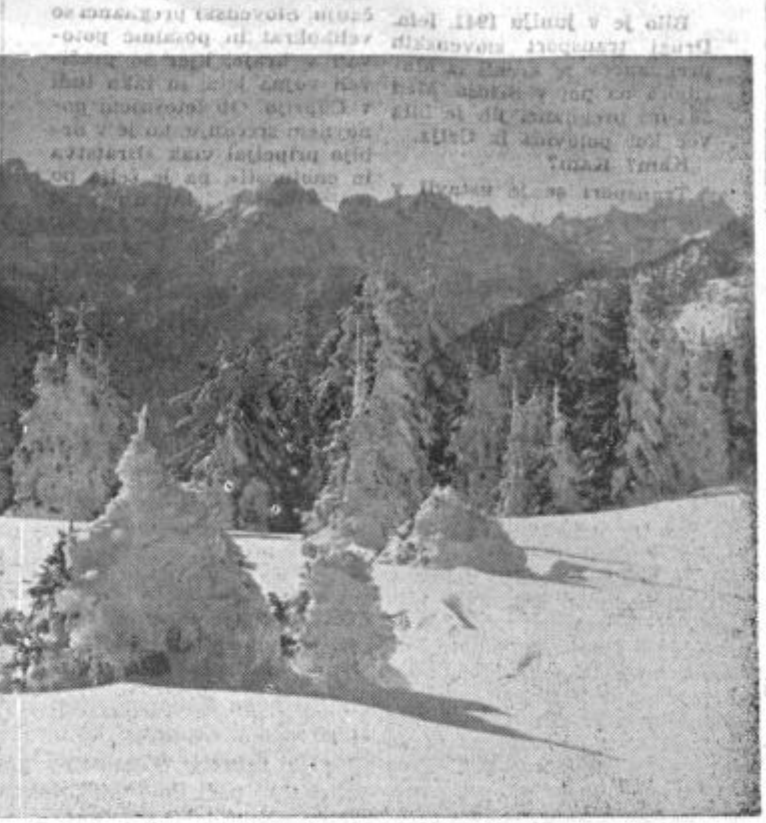
JOŽE KOZAR, MOZIRJE

Pogovorili so se o vseh vprašanjih

Socialistična zveza se je razrasla v veliko politično organizacijo, v samostojen politični činitelj, ki se razvija in organizacijsko krepi. Krajevnim organizacijam SZDL je uspelo zbrati veliko število državljanov, jih pritegniti k delu, jih politično razgibati in dvigniti njihovo miselno raven.

V številnih krajevnih organizacijah SZDL se je razvijalo bogato in živahno politično in družbeno življenje. Skoraj ni bilo pomembnejšega vprašanja, ki ne bi bilo priložno na dnevnih redih zasiedanj krajevnih organizacij SZDL. Slabše uspehe pa so dosegle organizacije, ki niso uvidele, da so prav same tista sila, ki lahko v mnogem pripomore k reševanju pomembnih vprašanj. Vidni so uspehi, ki jih je imela Socialistična zveza pri tem, ko je na široko zbrala in razgibala članstvo. Sicer pa lahko ugotovimo tudi to, da krajevne organizacije niso zmeraj v zadostni meri skrble za politično in ideološko delo, da se krajevne organizacije SZDL niso vedno čutile kot politična vodstva.

Kampanjsko delo, prirejanje sestankov samo takrat, kadar se pojavlja kakšno vprašanje ali kadar je treba posredovati nalogo občinskega vodstva, so pomanjkljivosti, ki se še pojavljajo v delu krajevnih organizacij SZDL. Analize so pokazale tudi dol-

JOŽE PEČENKO, ŠENTJUR
DAMIJAN BRVAR
SOSTANJ

SZDL - tribuna za reševanje vsen vprašanj

LEPI USPEHI

Ko obravnavamo dejavnost Socialistične zveze na območju šentjurske občine, moramo ugotoviti razveseljivo dejstvo, da je postala resnična tribuna za izmenjavo vseh stališč pri nadaljnjem usmerjanju gospodarske in družbene dejavnosti. Zato ni naključje, da je bolj neposredno opozarjala in nakazovala odprte probleme tako na področju kmetijstva, kot na ostalih področjih.

Prav v razpravah naše organizacije se je porodila misel, če bi socialistični del kmetijske proizvodnje obravnavali v okviru enotne gospodarske organizacije. Rezultat tega prepričanja se kaže tudi v reorganizaciji upravljanja v kmetijstvu, ki je bila pred kratkim že izvedena.

PESTROST DELA

V minulem obdobju so organizacije SZDL v Obsoletju dosegle velik razmah in zjele v svoje vrste 67% vseh volivcev.

Da bi uspešno pristopile k reševanju posameznih problemov, so organizacije SZDL iskale najrazličnejše oblike dela. Velik uspeh so dosegle nekatere sekcije, kot zunanje politične, nadalje sekcije za kmetijstvo, šolstvo in zdravstvo.

Posebno živahna dejavnost se preko SZDL razvija glede na novo organizacijsko ureditev našega kmetijstva, ki dobiva v veliki obsoletski kmetijski zadrugi nov značaj. Ta zadruga bo združevala vse bivše zadruge, predelovalne obrate in kmetijsko gospodarstvo. Iz razgovorov in posvetovalnih povzemamo, da je zdaj nastopil čas, da prizadevanja na področju kmetijstva združimo v skupno akcijo v korist naše obsoletjske komunne in njenih proizvajalcev.

Zelo važno vprašanje, ki si ga je zastavila v program svojega dela organizacija SZDL v Rogški Slatini, je združevanje gostinskih podjetij v namenoma, da se v našem znanem zdraviliškem in turističnem kraju ustanovi močna gostinska organizacija, ki bo sposobna reševati probleme, ki jih terja vedno večji priliv gostov. Sedanja razdrobljenost obratov ne zagotavlja najboljših perspektiv. Predvidene novogradnje bodo zrasle le na osnovi skupnih naporov zainteresiranih činiteljev.

MILAN ČREPINŠEK, ŠMARJE PRI JELŠAH

PESTROST DELA

Da bi uspešno pristopile k reševanju posameznih problemov, so organizacije SZDL iskale najrazličnejše oblike dela. Velik uspeh so dosegle nekatere sekcije, kot zunanje politične, nadalje sekcije za kmetijstvo, šolstvo in zdravstvo.

DRAGO SPENDL, CELJE

USPOSABLJATI LJUDI ZA DELO V ORGANIH UPRAVLJANJA

Naše krajevne organizacije SZDL delajo v različnih pogojih, zato tudi njihovih uspehov ne moremo in ne smemo meriti z istimi merili. V celjski komuni ugotavljamo, da sta krajevni organizaciji Center in Dolgo polje med najboljšimi. V obeh primerih opažamo tesnejše sodelovanje vseh političnih organizacij in organov upravljanja. Med najbolj aktivne družbene delavce, med najboljše žlane SZDL lahko upravičeno štejejo člani Zveze komunistov, ki so tu našli svoje področje dela. V Gaberju se le nekaj tovarišev in tovarišic trudi in naprepa, mnogo pa je članov delovnih kolektivov, sindikatov in Zveze komunistov, ki stojijo ob strani. Menim, da je glavni vzrok take nezaželeno pasivnosti v tem, ker državljani še vedno nimajo občutka, da lahko vplivajo na politiko v komunah.

Ne bi navajal še ostalih organizacij, ki imajo v glavnem iste probleme. Omenim naj še to, da se mnogi naši člani zapirajo v družinski krog in da se ostali dopolnilno zaposlujejo. Mnogim je dalja družba relativno tepe pogoje za življenje, pa so se sedaj popolnoma omejili na svoje lastne probleme in so tako indiferentni do vseh ostalih dogajanj v komunah.

IVAN KOVAČ, ZALEC

VSO SKRB - ZBOROM VOLIVCEV

sprejeli sklep o krajevnem samopriskrbi in sicer: na Polzeli, v Ponikvi, Galiciji, Veliki Pirešici, Seščah in Ločici pri Vranskem za popravilo in urejanje cest, v Preboldu in Petrovčah za ureditev osnovne šole, na Vranskem za nabavo gasilskega orodja in opreme ter za ureditev komunalnih naprav, v Vinski gori za ureditev pokopalništva, v Trnavi za vodovod, dočim bodo v Grižah vsaj nekaj prispevali za gradnjo novega mostu čez Savinjo. Braslovčani so se odločili za ureditev novega jezera, v Libojah in Zalcu pa so samopriskrbi sprejeli že lani.

Zbrana finančna sredstva so v posameznih krajih zelo različna, odvisno pač od gospodarske zmogljivosti posameznih območij. Sicer pa je razveseljiva ugotovitev, da so prebivalci tudi v najbolj hribovitih predelih pokazali veliko pripravljenost za reševanje skupnih nalog. V bodoče bo moral, seveda v okviru možnosti, takšno pripravljenost državljanov bolj podpreti tudi ljudski odbor.

Čeprav so se zbori volivcev že močno uveljavili, pa je vendarle prav, če opozorim še na nekatere slabosti. Ena od teh tiči v tem, da se državljani niso mo li pred zbori volivcev podrobneje seznaniti z gradivom, ki so ga pozneje obravnavali na zboru, razen davnega reda. To delo bo morala opraviti Socialistična zveza, bodisi

Prav lepe uspehe so mnoge krajevne organizacije SZDL dosegle še pri urejanju svojih prostorov ter klubov. To velja tako za Družnirje, kot tudi za Sentilj in Pesje. Sedem krajevnih organizacij SZDL je svoje prostore opremilo tudi s televizijskimi sprejemniki, ob katerih se vsak večer zbira lepo število članov. Prav je, če povemo, da so okoli 50 odstotkov sredstev za nabavo televizijskih sprejemnikov prispevali člani SZDL sami.

Takšni uspehi so bili doseženi le na račun skupnega dela med političnimi organizacijami ter krajevnimi odbori. Kjer pa takega medsebojnega sodelovanja ni bilo, so izostali tudi uspehi.

Pogled po svetu

Pekel je prazen, vrati vsi so tu, bi človek vzkliknil s Shakespearjevim Arielom, če bi gledal pred seboj samo ekstremne ekscese usodne atomske tekme. A morebiti je prav ta tekma tista, ki bo človeštvo spravila, da si bo seglo v roko od Vzhoda do Zahoda. Pojdimo na Bermude, spet na Shakespearjeve Bermude, kjer sta gordijskemu vozlu planetarnih nasprotij stala naproti prvaka angloameriškega sveta. Nista sicer iznašla velikega eliksira, aurum potabile, pitno zlato, za našo zlato in židano voljo, vendar, tako vse kaže, sta se vsak zase in oba skupaj odločila za pogovor s SZ, ne za vojno. Stik naj bi začel ameriški ambasador Thompson v Moskvi, Macmillan pa se je ponudil za kakršnokoli uslugo na poti k posvetovalni mizi. Toda težko gre od rok: Najprej je treba ugotoviti, če je že »pametna podlaga« za pogajanje in če je dovolj pametna za vse zainteresirane vlade. Macmillan in Kennedy sta ugotovila, da ju je SZ s svojimi atomskimi poskusi prehitela in da je zato treba pohiteti z ukrepi, ki bi zagotovili varnost angloameriškega sveta. Zaenkrat pa bi bila najboljša pot razorožitev. To ni ravno dober sklep, saj se zanašata na tisto, pri čemer svet še od l. 1930 nima nobenih uspehov.

Nemcev bermudski sklep ni presenetil, češ da jih je o tem že vnaprej obvestila ameriška vlada. Pravijo pa, da so istega mnenja, kot de Gaulle, da se namreč s SZ nima smisla pogovarjati. Nemčija in Francija si tu delita vlogo zavlačevanja, medtem ko je Kennedy izjavil, da pogovori s SZ lahko potekajo brez ozira na notranje odnose v NATO, brez ozira na Kongo in na atmosferske atomske poskuse. No, konec koncev se je le izkazalo, da so imeli prav tisti, ki so sredi leta 1961 napovedovali ponovno rast napetosti med obema blokoma, da pa bo okoli novega leta vendarle prišlo do razgovorov.

Upajmo, da bodo ti na etično višji ravni kakor oni v Kongu. Combe, katanški separatist, se je namreč sestel s predsednikom Adulo v Kitoni in podpisal sporazum, da se Katanga podreja centralni oblasti, Combe pa bi se zadovoljil s položajem provincialnega predsednika. Combe je to najbrž storil na pritisk ZDA, ki so se v kongoški politiki, tako kaže, resno odločili, da ne bodo podprle francoskih in angleških interesov. Če se bo to zgodilo, potem bo OZN mogoče dobila spet ugled, ki ga je v Kongu pravzaprav že izgubila. Po zadnjih novicah Combe spet ni držal besede. Sicer pa je to dal vedeti, čim je sporazum podpisal, češ podpis bo veljaven, če ga bo potrdila katanška vlada, z drugo besedo, Union Minière. Ta kapitalistična družba dejansko predstavlja Katango in ima svoje obrate oboževane zoper redno vojsko OZN. Nedvomno je tudi moralno odgovorna za umor Lumumbe in za trpljenje kongoškega ljudstva, ki traja že poldrugo leto.

Dekolonizacija na indijskem kontinentu se je seveda vršila v drugačnih okoliščinah in je zato bila tudi brez težav izvršena. Indija je osvobodila Goo, Damam in Diu takorekoč brez strela ter pripojila 600.000 svojih ljudi k materni zemlji. Zahodnim kolonialistom tudi ni drugega kazalo kot kapitulirati. Odprli so prvi baražni ogenj iz vseh strani, češ Indija ni ravnala prav, ker ni na mirnem, nenasilen način rešila tega vprašanja. Nič pa niso poročali o tem, da je Indija štirinajst let poskušala s mirnimi invazijami in demonstracijami spravi Portugalce k pameti. Pa ni šlo. Zdaj seveda očitajo Indiji, da je grobar OZN, čeprav je azijski in afriški svet Indijo v Generalni skupščini proti Portugalski podprl, zahodni blok je računal z Indijo kot tisto državo, ki bo zaradi sporov s Kitajsko nujno iskala naslonitev na Zahod in da za to ne bo forsirala portugalskih 480 let starih enklav. H koncu leta si drugega ne moremo želeli, kot da jadra svetovne politike napne dih sporazumevanja, sodelovanja, mirnega reševanja vseh sporov in zapletov.

T.O.

Celje-Čuprija

MANIFESTACIJA
BRATSTVA IN
ENOTNOSTI

Bilo je v juniju 1941. leta. Drugi transport slovenskih pregnancev je krenil iz Maribora na pot v Srbijo. Med 303-mi pregnanci jih je bila več kot polovica iz Celja.

Kam? Kam? Transport se je ustavil v Čupriji. Tako je to srbsko mesto postalo drugi dom tistih, ki so morali zapustiti svoje domove in se posloviti od ožje domovine zato, ker so bili Slovenci.

Čuprija jim je postala v resnici drugi dom. Domačini so jih sprejeli kot svoje brate. Nudili so jim streho, uredili so jim menzo, domači zdravniki so jih zdravili brezplačno in jim prav tako zastoj nudili zdravila. Slovenski šolarji so sedli v iste klopi, kot njihovi mladi domači gostitelji, slovenski profesorji so našli novo delovno mesto na tamošnji gimnaziji. Toda slovenski pregnanci niso dobili v Čupriji samo strehe in hrane, dobili so še nekaj več. Domačini so jim vtilvali vero in zmago osvobodilnega gibanja. Slovenski pregnanci so stopali v njihove vrste borcev za svobodo. Z njimi so se borili in umirali. Tako se je skovalo bratstvo, tako se je krepila ljubezen med predstavniki dveh narodov, ki so delili isto usodo in se odločili za isto pot — za borbo proti okupatorju. Tako se je razrasla močna politična vez med prebivalci Čuprije in slovenskimi pregnanci. Pristransko medsebojno zaupanje se je stalno krepilo.

Po končani vojni so se slovenski pregnanci poslovili od gostiteljev. Stisnili so jim ro-

ke, jih objeli in rekli — hvala ter na svadbeno kazo je že takrat vzkimala celja po večkratnem medsebojnem srečanju. Slovenski pregnanci so velikokrat in posamično potovali v kraje, kjer so preživeli vojna leta, in tako tudi v Čuprijo. Ob letošnjem ponovnem srečanju, ko je v Srbijo pripeljal vlak »Bratstva in enotnosti«, pa je želja po trajnejšem sodelovanju med mestoma in prebivalci Celja ter Čuprije povsem dozorela. Kot zunanji izraz tega prijateljstva, je Občinski ljudski odbor v Čupriji že 28. septembra sprejel sklep o imenovanju ene izmed ulic v — Celjsko ulico. Konec prejšnjega tedna pa sta tudi oba zbora Občinskega ljudskega odbora v Celju po poročilu podpredsednika Romana Bobna z navdušenjem in dolgotrajnim ploskanjem sprejela predlog, da tudi Celje prispeva k utrjevanju stikov med obema mestoma. Tako so odborniki med drugim sprejeli sklep, da dosežemo Razlagovo ulico preimenujejo v Čuprijsko ulico. Mimo tega so pripravili vsem ustanovam, organizacijam in drugim, da navezujejo stike s sorodnimi institucijami v Čupriji. In končno, ljudski odbor je potrdil imenovanje posebne komisije, ki bo pripravljala sprejem srbskih gostiteljev, ko bodo prihodnje leto obiskali Slovenijo in tako tudi Celje.

Tako so ti sklepi ljudskega odbora celjske občine postali pomembna manifestacija bratstva in enotnosti ne samo med prebivalci dveh mest, ki jih je združila vojna grozota, temveč prav tako manifestacija bratstva in enotnosti vseh jugoslovanskih narodov.

M. Božič

Vera Strehovec

— S prvim poskusom pouka v proizvodnji, ki smo ga za en teden uveljavili za učence osmih razredov, je dejala pomočnica ravnateljice druge osnovne šole v Celju tovarišica Vera Strehovec, smo bili nadvse zadovoljni. Pravzaprav je ta poskus prekosil vsa pričakovanja. Z njim smo bili zadovoljni mi in kar je najvažnejše tudi naši učenci ter člani vseh tistih osmih celjskih kolektivov, ki so nam pri tem nudili največjo pomoč in veliko razumevanja. Več od tega poskusa zares nismo pričakovali.

— Zakaj ste se odločili za pouk v proizvodnji?

— Učenci osmih razredov naših osnovnih šol stojijo že zdaj, ko jih do konca šolskega leta loči še nekaj mesecev, pred življenjskim vprašanjem — kam po opravljeni osmiletki. Z uvedbo ta-

Prvič v tovarni

ko imenovanega proizvodnega pouka pismo hoteli tem učencem samo olajšati odgovor na to vprašanje, temveč še nekaj drugega. S tem poukom smo zasledovali in hoteli doseči določene učno vzgojne momente. Hoteli smo, da se ti mladi ljudje obeh spolov seznanijo z delovnimi mesti v najrazličnejših podjetjih in ustanovah. To spoznanje naj bi jim pomagalo pri dokončni odločitvi o njihovi nadaljnji poti. S tem poukom pa smo hoteli vzbuditi pri naših osmošolcih tudi pravičen odnos do dela in ne nazadnje do proizvajalca in upravitelja.

Pobužo za uvedbo pouka v proizvodnji sta dala šolski odbor ter šolska skupnost. Z velikim razumevanjem delovnih kolektivov pa smo ga izvedli v mehanični tkalnici »Metki«, pri Aeru, Tapetništvu, v Žični, Lesno industrijskem kombinatu »Savinja« v Topru in končno še v Higienškem zavodu ter Vrtnarski šoli.

V »Metki« so učence osmih razredov druge osnovne šole v Celju sprejeli tako, kot sprejemajo vsakogar, ki na novo prihaja v podjetje. Najprej so se srečali z vodjo centra za izobraževanje kadrov. Pri njem so poslušali tudi krajše predavanje, kjer jih je seznanil z nastankom in razvojem tovarne, z organizacijo proizvodnje pa tudi s sistemom dela organov delavskega samoupravljanja.

Zatem so si ogledali podjetje in obiskali vse obrate. Tu so se prvič srečali s tehničnim osebjem. S tem je bil led prebit.

Po malici, ki so jo bili deležni tudi najmlajši »tekstilni delavci« tistega dne, pa se je začelo za res. Porazdelili so jih v manjše skupine in jih poslali na delo v obrate, pisarne in podobno. Tu zdaj ni bilo časa za odjevanje, še manj pa za dolge razgovore.

Kot da bi že dolgo delala na tem stroju

teh ni bilo niti treba. Mladi ljudje so se kmalu seznanili z novim okoljem in novimi nalogami. Tudi tokrat so dokazali, da je mlad

človek dovzeten za vsakršno reč. Prijeli so za delo, stopili k strojem... Najprej so pazorno poslušali navodila predelavcev in ostalih, pozneje pa tudi sami zagrabili. Prvi uspehi so jim dali novih moči. Postali so samozavestni; za tistih nekaj ur so postali celo del proizvodnega življenja. Strah pred nečim novim je zamenjala dobra volja, nasmejan in vedr obraz.

Z velikim prizadevanjem, ki so ga pokazali pri opravljanju sicer enostavnih nalog, so si pridobili tudi zaupanje delavcev in vodj posameznih oddelkov. Niso jim bili odveč, ne v napoto.

Kar prav je, da so prišli, je dejala neka delavka. Danes nas je na tem mestu zaradi obolenosti dveh delavk premalo. Pa smo dobili pravišno pomoč. Norma ne bo trpela. Navzlic »novi delovni sili« bomo v redu izpolnili predvideno nalogo.

In spet so zaropotali stroji. Tudi drugod so pohvalili mlade delavce in delavke, ki so za en teden zapustili šolske klopi in se podali v tovarne, obrtne delavnice in ustanove.

Pridni so, so dejali. Zanimajo se za delo strojev, za proizvodni proces... Zato upamo, da jim bo ta obisk v mnogem koristil. Lažje se bodo odločali za nadaljnjo življenjsko pot. Čeprav v kratkem času, so vendarle vsaj do neke mere spoznali življenje v tovarni...

M. B.

V zadnjem tednu NO DOMOVINI

Petek, 22. decembra
PO VSEJ DRŽAVI so lovesno počastili dan JLA. Maršal Tito je na Brionih sprejel predstavnike borcev Prve proletarske brigade; veliko zborovanje pa je bilo tudi v Rudem, kjer je bila pred 28. leti ustanovljena Prva proletarska brigada.

Sobota, 23. decembra
NA SESTANKU v državnem sekretariatu za blagovni promet so novinarje seznanili z ukrepi za spodbujanje kmetijskih proizvajalcev, da bi še bolj povečali poljedelsko in živalsko proizvodnjo.

Nedelja, 24. decembra
V SKOPJU LOKI so na velikem zborovanju počastili 28-letnico vstaje ter občinski praznik. Na zboru je govoril

podpredsednik Izvršnega sveta LRS dr. Jože Villan.

Ponedeljek, 25. decembra
V D MRAZ s snegom je zajel pretežno del države. Najnižje temperature so zaznamovali v Sloveniji in sicer v Slovenjem Gradcu minus 20 stopinj.

Torek, 26. decembra
ZVEZNI IZVRŠNI SVET je sprejel o-snutek odloka o uvedbi posebnega dodatka za pokojnine v 1962. letu, z uredbi o začasnih carinskih tarifih in odlok o določanju premij za mleko.

Sreda, 27. decembra
NA ZADNEM letošnjem zasedanju je Zvezna ljudska skupščina med drugim sprejela zvezni družbeni plan in proračun za prihodnje leto.

KOMUNALNA BANKA CELJE SPOROČA VSEM
SVOJIM KOMITENTOM, DA V DNEH 3. IN 4. JANUARJA 1962 ZARADI ZAKLJUČNIH DEL NE BO
POSLOVALA ZA STRANKE

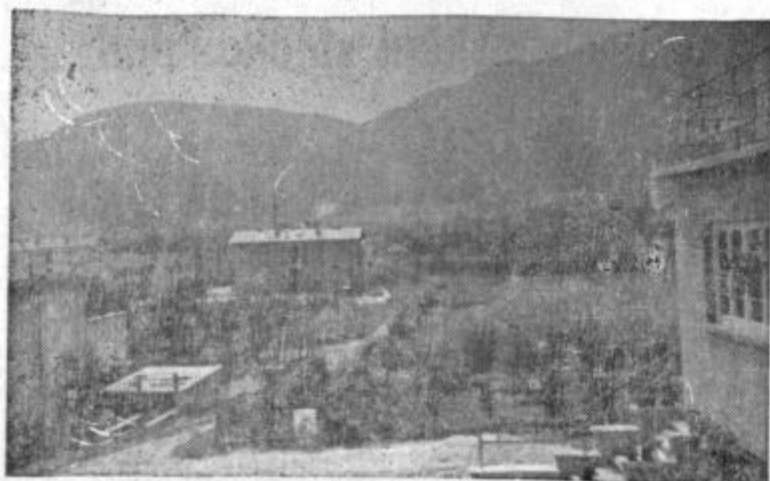

Ho-ruk... in težki zvitki blaga so že na svojem mestu

Je že tako, da ob raznih obletnicah radi pogledamo nazaj, kaj smo v določnem obdobju napravili. To še posebej velja v letošnjem letu, ko ocenjujemo delo in uspehe ob 20-letnici vstaje.

Ce bi konjičani ob tem praznovanju napravili bilanco svojih naporov in rezultatov, bi imeli kaj pokazati.

Starejši prebivalci Konjic se še spominjajo, da je stalo ob vzhodu v mesto iz mariborske

Novi stanovanjski blok v Slov. Konjicah

KONJIŠKA OBČINA

nekoč in danes

strani večje skladišče smrekovega lubja in mesarija, da je skozi mesto peljal več ali manj porušen jarek, da pa je bila v smeri proti Celju m... na kateri je delalo okoli 25 de-

lavcev. To so le nekatere najbolj značilne podobe mesta z bližnjo okolico, ki je v veliki meri že spremenilo svoje lice.

Na mestu starega skladišča lubja stoji kulturni dom ter novo sodno poslopje. Obe poslopji imata za mesto velik pomen, saj imata kulturni dom še kinodvorano, knjižnico, v njem ima prostora Delavska univerza, pa tudi šahisti in drugi. Na drugi strani mesta stoji nov 32-stanovanjski blok, kateremu manjka še notranja ureditev. Letos je za ta dela denarja zmanjkalo; prihodnje leto pa bo že dobil svoje prve stanovalce. Brez tega in ostalih blokov, ki so še v gradnji, so Konjice v teh letih dosegle okoli 60 novih stanovanj, ki so jih zgradile gospodarske organizacije in ustanove. Tu pa niso stete zasebne gradnje. Gradnja stanovanj je bila najna in potrebna, saj je sedanje število zaposlenih za najmanj dvakrat večje od tistega pred dvajsetimi leti.

Tovarna usnja se je razvila v večji industrijski kombinat, kateri daje obrat za izdelavo umetnega usnja posebno obelježe. Nekaj podobnega bi se dalo napisati o »Kostroju«, ki sicer obratuje že nekaj let, pa iz leta v leto povečuje proizvodnjo in izvoz. Zal mu tesni prostori ne dovoljujejo, da bi svoje delovanje še razširil. Vse pa kaže, da bo ta problem kmalu rešen in da bo kolektiv Kostroja v novih prostorih lažje zadihal. Zlasti hvaležna je ugotovitev, da si je podjetje našlo pot na tuja tržišča. Med drugim je osremilo novo tovarno usnja v Sudanu.

Približno enak razvoj ima za seboj lesni obrat. Iz majhne žage so v prvih letih po vojni nastale nove mizarke delavnice in drugi obrati, pozneje pa je bila zgrajena še nova žaga in sušilnica. Tu zdaj dela nad 200 delavcev. Podatki o proizvodnji pa govorijo, da zdaj že dobrišen del zrezanega lesa predelajo v končne proizvode, ki jih razen na do-

mačem trgu uspešno prodajajo tudi v inozemstvu.

V sosednjih Zrečah je od predvojne tovarne ostalo le nekaj zidov, saj je bila tovarna med vojno požgana. Po njeni obnovi so zgradili še več novih objektov. Tem se je morala umakniti tudi struga Dravinje. Po številu zaposlenih je Tovarna kovanelega orodja v Zrečah med prvimi v občini. Načrti za njeno razširitev v prihodnjih letih pa kažejo, da bo tem zrasla res velika tovarna raznega avtomobilskega in drugega orodja.

Potrebe tovarne po raznih brusih so rodile novo podjetje »Comete«, ki zaposluje nad 20 delavcev. Začetne težave so premagane, proizvodnja je stekla in vse kaže, da jo bodo lahko še povečali.

Nekdanje vitaniske tovarne, ali bolje rečeno kovačije, ni več, saj se je že pred leti preselila v Fužine, v prostore nekdanje tekstilne tovarne. Ta sicer nima velikih možnosti za povečanje (ozka dolina), vendar pa njeno poslovanje kaže, da bo proizvodnja po rekonstrukciji znatno povečala. Iz manjših krajevnih podjetij v tem kraju je pred leti nastal »Obrtnik«, ki ima že nad

40 zaposlenih. Tudi v Ločah je od nekdanje opekarne le malo prostorov, saj so v letih po vojni zgradili več novih sušilnic in nabavili nekatere nove stroje.

S tem pa še ni v celoti podana nova slika konjiške občine. V preteklih letih so skoraj v celoti modernizirali trgovske in deloma gostinske lokale. V občini so zgradili tri nove zdravstvene domove in več stanovanjskih blokov v Zrečah. Več krajev v občini je dobilo primerno ceste, medtem ko so hiše brez električne luči že prava redkost. Vse to kaže, da trud in visoka denarna sredstva niso bila vložena zaman.

V. L.

Razpisa o izobraževanju

V torek dopoldne je bila v Celju tretja razširjena seja Okrajnega sindikalnega sveta. Obravnavali so problematiko strokovnega izobraževanja in organizacije kadrovske socialnih služb v delovnih kolektivih na območju okraja, o čemer je poročala komisija za strokovno izobraževanje pri OSS.

Naše občine v naslednjih letih

PETER SPRAJC, PREDSEDNIK OBLO ŠOŠTANJ

Energokemični kombinat

spektivnem planu ni pomemben samo za šoštanjsko komuno, ampak ima republiški značaj in bo močno vplival na povečanje in modernizacijo proizvodnje tudi v zveznem merilu.

Nadaljnje značilnosti perspektivnega plana so še dokončanje tretje faze izgradnje rudnika do kapacitete 8 milijonov ton, dokončanje rekonstrukcije Tovarne usnja, razširjenje Tovarne gospodinjske opreme »Gorenje«, nadaljnji razvoj Lesno industrijskega kombinata, »Galanterije«, gradbenega podjetja »Veograd« in razvijanje še nekaterih manjših podjetij. Tu je dan še poseben poudarek, da se omogoči večja zaposlitev ženske delovne sile, ki jo je vedno več in ni sedaj na

TONE DELAK, PREDSEDNIK OBLO ZALEC

Vse gradimo za ljudi

AGROKOMBINAT — SPECIFICIRANA KMETIJSKA VELEPROIZVODNJA

Ko na kraju leta delamo obracun, moramo ugotoviti, da so bili tudi letos doseženi na področju občine Zalec rezultati na vseh področjih. V industriji je šla v pogon nova peč v Keramični industriji Liboje, končana je montaža nove predilnice jute v Zalcu, v Tekstilni tovarni Prebold in Tovarni nogavic Polzela pa so delno izvršili modernizacijo podjetja. V kmetijstvu je bila formirana enotna kmetijska zadruga, organiziran je Agrokombinat, Hmezd pa je začel z izgradnjo skladišča za hmelj. V Agroservisju je bila izgrajena nova industrijska hala. V Grižah, Trnavi ter Braslovčah so bila odprta nova gostišča, v Libojah pa obrat družbene prehrane. V Zalcu zidamo novo samopostrežno trgovino. Zgrajen je bil delno stadion v Zalcu, umetno jezero v Braslovčah, adaptiran planinski dom na Gori Oljki, na Pol-

zeli pa je bilo odprto novo strelišče. V Libojah je bila zgrajena nova šola, v Sempetru pa usposobljena nova ambulanta. Poleg navedenega pa so bili doseženi rezultati tudi v stanovanjski izgradnji, urejevanju in asfaltiranju cest, vodovodov, mostov, javni razsvetljava in na ostalih področjih.

Perspektive za nadaljnji razvoj so zelo ugodne. Industrija, ki je zelo stara (Keramična industrija Liboje 147 let) bo sicer nekaj let

sprejeli volivci krajevni samopri-spevek in na ta način pomagali polepsati in urediti svoj kraj. V podjetjih pa tudi narašča storilnost iz dneva v dan, kakor tudi razumevanje kolektivov za potrebe izven podjetja. Vse to dokazuje, da delovni ljudje v občini Zalec razumejo vsebino komunalnega sistema. Ko bomo konec leta 1965 ocenjevali prehojeno petletno pot, bomo lahko brez dvoma ugotovili, da se je standard delovnih ljudi občine Zalec precej dvignil, da smo mnogo naredili in rešili marsikateri problem ter da je življenje še lepše in še bolj srečno kot danes.

FRANC RUPRET, PREDSEDNIK OBLO CELJE

Investicijsko dejavnost še povečati

Ze prvo leto izvajanja našega perspektivnega plana je pokazalo, da so bile osnovne naloge pravilno zahtane.

Poleg naporov za dokončanje in fiksiranje razvojnih programov naših podjetij je zelo vidna letos tudi investicijska dejavnost. Začete rekonstrukcije v TEP, Cinkarni, Tovarni tehtnic, Klimi, Zvezarni, Opekarni Ljubečna in drugod se uspešno izvajajo, čeprav v nekoliko zmanjšanem obsegu.

Prvič smo letos v naši komunici zabeležili stanje, da se uspešno izvajajo investicije v terciarnih panogah tako v obrti, trgovini in gostinstvu, pri čemer gre za izredno pomembne objekte kot mlekarino, hotel, delavsko restavracijo itd.

Prav tako je kljub izrednim težavam vendarle zadovoljiv tudi potek gospodarskih investicij. Tu je predvsem omeniti, da je vendarle dosežen napredek glede gradnje šolskih prostorov na širši fronti, da bo letos spet gotovih preko 400 stanovanj itd.

Če k temu dodamo še ugodno gibanje zaposlenosti, ki je prvič pri nas pod planom (kar je pozitivno) ter s tem v zvezi razmeroma ugodno povečanje produktivnosti dela (v industriji za okoli 6,5%), dalje znatno povečanje osebnih dohodkov itd. in če upoštevamo, da tečejo vzporedno s proizvodnjo tudi rekonstrukcijska dela, moramo dati večini naših delovnih kolektivov dejansko priznanje za dosežene uspehe.

Uspešen start v novo petletko je torej najboljši porok za to, da bomo dosegli planirane premike, in sicer v družbenem proizvodu za 79,6% ter v narodnem dohodku za 81%.

Družbeni proizvod na 1 prebivalca pa bi od 423.000 din v letu 1960, porastel v letu 1965 na 689.000 ali za 63%, in narodni dohodek na 1 prebivalca od 397.000 na 650.000 ali za 64%.

Seveda bo to ostvarljivo le z ogromnimi napori, dobro koordinacijo dela in enotno politiko.

Kljub osebnemu optimizmu moram vendarle poudariti, da bo sta leti 1962 in 1963 za našo komuno izredno težavni. Neodložljive gospodarske in negospodar-

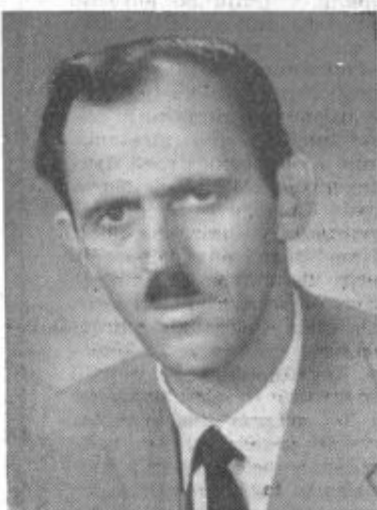
DA BI V NASI NOVOLETNI ŠTEVILKI SEZNANILI BRALCE S PERSPEKTIVAMI GOSPODARSKEGA RAZVOJA V OBČINAH CELJSKEGA OKRAJA, SMO SE OBRNILI NA PREDSEDNIKE POSAMEZNIH OBČINSKIH LJUDSKIH ODBOROV TER JIH ZAPROSILI, DA NAM ODGOVORILJO NA NASLEDNJA VPRAŠANJA:

● KAKŠNE SO PERSPEKTIVE NADALJNEGA GOSPODARSKEGA RAZVOJA V VAŠI OBČINI V OBDOBJU PRIHODNIH PET LET?

● KAKO BO RAZVOJ V PETLETNEM PERSPEKTIVNEM NACRTU DOSEŽEN IN KAKO BO VPLIVAL NA DRUŽBENI STANDARD LJUDI V VAŠI KOMUNI? TU OBJAVLJAMO ODGOVORE.

ING. ADOLF TAVČAR, PREDSEDNIK OBLO SLOY, KONJICE

Iz kmetijske občine-industrijska

Perspektivni družbeni plan konjiške občine predvideva; da se bo proizvodnja povečala skoro za polovico. Ocena bruto proizvodnje v letu 1961 se približuje 10 milijardam dinarjev, v letu 1965 pa računamo, da bo ta proizvodnja dosežena s 15 milijardami dinarjev. Značilno je to, da so za kapitalno izgradnjo in rekonstrukcijo večjih gospodarskih obratov izgotovljeni investicijski programi. Izdelava teh programov je bila začeta že pred štiri-

mi leti, tako da sedaj vemo v kakšni smeri naj se vrši rekonstrukcija gospodarstva. Predvideva se, v kolikor bodo krediti odobreni, angažman okoli 4 milijarde dinarjev investicijskih sredstev za razvoj gospodarstva. V letu 1960 je bilo v čiste gospodarske namene vloženo 627 milijonov dinarjev. Ocena za leto 1961 pa znaša 840 milijonov dinarjev.

Gospodarstvo v konjiški občini dosega že tisto stopnjo razvoja, ki omogoča za svojo lastno akumulacijo hitrejši razvoj že z lastnimi sredstvi. Prav tako predvideva perspektivni plan, da bo obrt socialističnega sektorja dosegla v letu 1965 okoli 1 milijardo bruto produkta, ocenjuje pa se proizvodnja v letu 1961 na preko 450 milijonov dinarjev. Se pred nekaj leti je bila občina pol kmetijska pol industrijska, danes pa je industrijsko razvita in bo ta razvitost do leta 1965 prišla še bolj do izraza.

Plan bo dosežen, če se investicijska dejavnost ne bo zmanjševala v primerjavi z letom 1960 in 1961, prav tako pa je to odvisno od posojil, namenjenih za rekonstrukcije. Ugotavljamo pa načelno napako odtodno pomanjkljivost, da je industrija pretežno takšnega značaja, kjer je težko zaposlovati žensko delovno silo. Zaradi tega smatramo, da je nujno potrebno odpirati tudi pri obstoječi industriji nova delovna mesta za zaposlovanje žensk, še večje možnosti pa imamo pri zaposlovanju žensk v obrti, zlasti pri kožni konfekciji in kožni galanteriji iz umetnega usnja. Stevilo zaposlenih se bo povečalo do leta 1965 od dosedanjih 3.200 na preko 4.500. Smatramo, da imamo vse možnosti, da se standard pospešeno dviga in računamo, da bo realni standard narasel v petih letih za 46%.

Ugotovitve porasta gospodarstva so zelo pozitivne, vendar pa z ozirom na hitri porast proizvodnje šepamo še pri družbenih službah, zlasti je to problematično v šolstvu, kjer bi morali do leta 1965 vložiti vsaj 300 milijonov dinarjev, da bi doseglo šolstvo tisti razvoj, ki bi ga pravzaprav že danes moralo imeti. Potrebno je zgraditi dve šoli in nekaj učilnic, da bi bil šolski problem za silo rešen. Prav tako zaostajamo pri stanovanjski izgradnji. Letno vlagamo v stanovanjsko izgradnjo okoli 100 milijonov, vendar nam spriči hitrega razvoja gospodarstva vedno bolj primanjkuje strokovnega kadra, ker ni stanovanj. Računamo tudi s tem, da bi pospešili stanovanjsko izgradnjo in družbene službe.

Prav tako šepamo še v gostinstvu in turizmu. Tudi tu so razčističeni pojmi in izdelani investicijski programi, tako da bo verjetno tudi pri tej panogi gospodarstva možen pospešen razvoj. Kmetijstvo samo nima obsežnega programa, pač pa bomo sredstva, ki so planirana v višini preko 300 milijonov dinarjev, angažirali v intenzivne nasade ter živinorejo.

PETER HLASTEC, PREDSEDNIK OBLO ŠENTJUR

Poudarek kmetijstvu

Ko imamo pred očmi najosnovnejše naloge nadaljnega razvoja občine, ne moremo mimo osnovnih ugotovitev in izkušenj preteklih nekaj let. Silno skromna industrijska dejavnost je ta leta naglo naraščala, deloma spričo vloženi sredstev v nove kapacitete, deloma pa zaradi preusmerjanja proizvodnje. Prav tako je močnejše naraščal obseg kmetijske proizvodnje in družbenem sektorju, v precejšnji meri pa tudi v zasebnem kot posledica večjega proizvodnega sodelovanja. Zato so tudi temeljne naloge bodočega razvoja predvsem usmerjene na: nadaljnje razvijanje industrijske dejavnosti, za katere obstajajo stvarne možnosti, da se namreč nadaljuje izgradnja »Alpos«, da se proizvodnja v lesni industriji polagoma prilagodi objektivni možnosti naravnega zaledja in tržnim razmeram, v večji meri osvajajo predelavo lesa in da se pospeši izkoriščanje rudnin — bentonitov, tufov itd.

V trgovini nas čakaja zlasti naloge, da povečamo prodajne zmogljivosti v Senthurju, enako na Ponikvi in Slivnici, v ostalem pa, skrbeti za izboljšanje tehnične opreme v obstoječih obratih.

V šolstvu bo predvsem zagotoviti nove šolske prostore v Slivnici in na Ponikvi ter pripraviti pogoje za uspešno delovanje take šole, kot jo zahteva sedanji razvoj.

Nedvomno je, da obseg teh in drugih nalog zahteva velika materialna sredstva, ki jih v celoti ne bo moč zagotoviti iz lokalnih virov, nekatere naloge zadevajo neposredno korist jugoslovanske skupnosti (v pogledu izvoza), zato bo izvedba takega programa del politike celotnega vzhodnega predela celjske skupnosti komun.

Izvedba vsega tega bo predvsem v korist naših občanov, zato nosimo tudi odgovornost v smeri stalnega izboljševanja življenjskih pogojev, kar naj bo naša skupna želja na pragu l. 1962.

Važna bo tudi krepitev kmetijske proizvodnje ob hitrejšem porastu družbenega sektorja z istovremno strokovnim in materialnim sodelovanjem z zasebnim sektorjem, ki naj v bodoče nudi ne samo končne kmetijske proizvode tržišču, temveč tudi nedovršeno proizvodnjo za nadaljnjo uporabo in predelavo na družbenih kmetijskih obratih (nedopitana živina, krmila in pd.) Neprimerno večji poudarek bo prav na shovanju nasadov sadja (kompleks na Slomu 50 ha) in jagodičevja — ribeza, predvsem na področju Slivnice, Prevorja in drugod v skupni površini 158 ha. Nadaljnji večji korak je usmerjen na izgradnjo pitališča svinj v Senthurju z zmogljivostjo 15.000 glav. Z gradnjo naj bi pričeli že v začetku prihodnjega leta. Vzreja svinj in pa povečanje tržne proizvodnje goveje živine v celoti daje realno osnovo za izgradnjo mesno-predelovalnih obratov, ki bodo v stanju absorbirati živinsko proizvodnjo vzhodnega področja okraja.

Okrajni sindikalni svet z vsemi občinskimi sindikalnimi sveti:

- CELJE
- LAŠKO
- MOZIRJE
- SLOY, KONJICE
- ŠENTJUR
- ŠMARJE PRI JELŠAH
- ŠOŠTANJ
- ZALEC

ZELI VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM IN PREBIVALCU CELJSKEGA OKRAJA MNOGO USPEHOV V LETU 1962!

SMEJI SE, KER VE, KAM VODI NJEGOVA POT

Z grička, kjer živi, gleda naravnost na peščico hišic, ki se zgrinjajo okrog šole. To je Kris an vrh, naselje na nizki kopci. Spodaj ob potoku se vije cesta, ki se sunkovito vzpne preko Grlič in zdrsne proti Mestinju. Pravi, da se kmalu ne bo več prelamljala, temveč se bo vzleknila po dolini ob potoku prav do Mestinja. Kdo ve, čemu je že nekoč niso tamkaj zgradili, temveč so se vzpenjali preko klanca? Ob cesti in po pobočjih naokrog pa je dosti drevja, sadnega in gozdnega, nekaj njiv in dosti blata. Prav tu sem srečal občinskega odbornika PETRA VRANICARJA. Malce posev nosi klobuk, oči se mu vselej nagajivo iskrijo in rahel smehtljaj skoraj nikoli ne zausti desnega kotička ust. Stopa ravno, vzravnan, da ne more skriti, kar je lastnost borca.

»O, živim; kako ne? Nikakor ni dolgočasno, saj niti ne morem opraviti vsega, kar bi moral. Nismo v mestu, toda včasih življenje na vasi terja od človeka mnogo več. Vseposod bi moral biti med ljudmi na sestankih, na občinah, doma. Posod je treba poprijeti za delo. Seveda, nekoč je bilo drugače, v borbi! Aprila 1941 nisem konil, od takrat sm bil z NOB in sem bil tudi nekajkrat ranjen! Nekako v zadreži se je nasmehtil, kot bi mu bilo nerodno. Da, odlikovan je bil z dvema ordenoma, pa morda meni, da to ni važno! Pa je! Takim smo vselej dolžni, posebno pa so dolžni mladi, reči: hvala, tovariš!

»Tu živim zdaj že šest let,« je hitro povzel. »Delo v zadrugi, koperacije, vse je potrebno opraviti! Dostikrat se je treba boriti z zaostalostjo, s staro miselnostjo, ki se vleče kot coka za ljudmi! To je težko! Boju ni konca, vidiš! Pa kaj bi o tem! Veš, tovariš, tu bi letos morali dokončati zadrugno skladišče! Odkrito povem, da smo v zagonu malo zaostali, ko so se združile zadruge! To je predhodno početje, vem! Veš, poprej je bilo tu med ljudmi, pa so z večjo vnemo poprijeli, kot zdaj, ko je odmaknjeno. Pač pa bomo morali spet odločneje poprijeti v kraju samem. Naš kraj ni velik: okrog 750 volivcev. Narediti pa bi se dalo več, kot smo. Cesto bomo dokončali letos, ker je potrebna. Ljudje pomagajo s prostovoljnimi delom in pravkar smo navozili gramoz s traktorjem. Dogradili smo gasilski dom, v katerem je neopremljena dvorana. Misli na televizijski sprejemnik se ne moremo znebiti. Da, treba je graditi ceste, toda tudi ljudi prosvetljevati. Zdi se mi, da se ljudje prosvetljevajo tudi, ko

RDEČI PLODOVI V BELEM SNEGU...

Ne vem, koliko let je bil v Velenju na vseh sestankih osrednjim problem: preskrba potrošnikov z zgodnjim in drugo zelenjavo. Rudarsko mesto je zrasko in šteje danes sedem tisoč prebivalcev. Dolgoletna želja Velenčanov se uresničuje. »Kako bi le rešili ta problem?« so dolgo tuhtali občinski možje in ljudje v podjetjih. Rešitev je na dlani. Mladost mesto že ogrevamo z toplo vodo! »Zakaj bi te energije, ki je poceni ne izrabili še tukaj?« so si mislili. In tako je vedno bolj dozorevala misel, da je treba zgraditi vrtnarstvo s toplo vodenim ogrevanjem. Letos so začeli. Šoštanjska občina je prevzela nase veliko odgovornost. Pred meseci je občina, ki povezuje Šoštanj z Velenjem, pričela graditi vrtnarstvo.

Dela je prevzelo gradbeno podjetje »Vegrad« Velenje. Do septembra bo gotova! so mnogi prekovali. Toda gradnja se je zavlekla. Še milijon, dva, deset, petdeset. Velika rebra so dolgo osamljena strmela v zrak. Sedaj so jih osteklili in vanje napeljali, sam ne vem, koliko metrov cevi, po katerih se bo pretakala topla voda in bo odživljala zemljo na 5000 m².

Najnovejšo poročilo: 13. decembra smo posadili 2000 sadik paradiznika. 14. decembra: Danes smo posejali kumarice...

Sedaj vitke zelene rastlinice lepo rastejo in v rastlinjaku je kot da bi prišel v deželo pomladi.

Velenjčani se že zanimajo za plodove. »Kdaj bodo zreli?« »Kakšna bo cena?« Hudomušno prista-vijo. Mi pa odgovarjamo: »Paradizniki se bodo pordečili pomladi marca meseca... Cena: okoli tri sto dinarjev kilogram, mogoče ceneje. Upajmo!« Rastlinjak je dihal te dni, ko je bilo zunaj več kot minus deset stopinj pravo ek-sotično življenje. Rdeči glavice v belem snegu. Kako sladek in okusen bo šel plod! To si lahko predstavljamo.

Poleg rastlinjaka urejujejo še tople grede na površini 4.800 m². Toda vse to so poceni gradnje. Stale bodo nič več in nič manj kot 112 milijonov dinarjev. »In produkcija?« se takoj vprašamo. Tolikšna bo, da bo krila potrebe vse Šaleške doline in še več. Tako tudi pozimi tod ne bo manjkalo rdečih plodov, ki bodo dozorevali v mrzli in beli zimi. -s-

Čitajte
Celjski tednik

V Šenturju so ustanovili kmetijski kombinat

Pred dnevi je šentjurski občinski ljudski odbor sprejel sklep o ustanovitvi kmetijskega kombinata za območje občine Šentjur. Z namenom, da bi kaj več zvedeli o tej novi kmetijski organizaciji, smo se oglasili na ljudskem odboru in v zadrugi, kjer so nam povedali približno to-le:

Odločitev o ustanovitvi kmetijskega kombinata, ki naj bi zajemal območje vse občine, so v Šenturju dodobra obdelali z vseh strani. Tudi tu so znova potrdili pravilo, da so osnova za boljše in naprednejše kmetijstvo le velike površine, kjer je mogoče uvajati industrijski, specializirani način kmetijske proizvodnje. Tako so se na podlagi številnih razprav v občini in v kolektivih, ki bi se naj združili, odločili za agrokombinat, ki zajema trenutno okrog tisoč hektarov površin. Kljub temu, da to za začetek ni malo, predvidevajo, da bodo odslej vsako leto pridobili še za okrog sedem sto hektarov površin.

Kmetijski kombinat v Šenturju se bo usmeril v živinorejo, sadjarstvo in jagodičevje — torej v specializirano proizvodnjo. Proizvodni program predvideva, da naj bi v okolici Gorlice, Slivnice in Prevorja prevladovali nasadi ribeza, medtem ko bi področje Ponikve namenili sadjarstvu. Tako računajo, da bodo posamezne sadne plantaže obsegale okrog petdeset hektarov površin, nikakor pa ne manj kot petnajst hektarov. Toliko o sadju in ribezu. Načrt za živinorejo na med drugim predvideva tudi gradnjo svinjakov za okoli petnajst tisoč mesnatih prašičev.

In sredstva? V Šenturju računajo na osem sto petdeset milijonov dinarjev kredita. Iz tega bi namreč lahko postavili najnujnejše objekte.

Agrokombinat v Šenturju se bo bavil tudi s predelavo svojih izdelkov. Najbolj zanimiva je nedvomno tista točka programa, ki predvideva gradnjo klavnice. Zanimiva, pravimo, je zaradi tega, ker klavnico predvideva tudi proizvodni načrt agrokombinata, ki naj bi zajemal območje celjske in žalske občine. Da bi v celjskem okraju potrebovali dve tako veliki klavnici, je težko verjeti. Poraja pa se vprašanje, kje je z tak objekt več pogojev in kje bi več koristil?

Šentjurski kombinat bo teritorialno razdeljen — glede na naloge, ki stojijo pred kolektivom. Tako bo zajemal šest proizvodnih centrov in pa dve vzporedni enoti — oskrbo in prodajo lastne proizvodnje. Proizvodne centre so si zamislili takole: Trnovec. Blagovna in Dramlje bi tvorili enega, Slom in Ponikva drugega, Kmetijska šola, Anderburg, Šentjur in Klobje tretji proizvodni center, Slivnica in Prevorje četrta, Planina z Dobjem peti, medtem ko bi kot neposredni obrat začasno ostala tudi Loka.

Ko smo v Šenturju povprašali po težavah, ki so jih srečevali pri ustanavljanju kombinata, niso veliko povedali. Rekli so le, da bo velik del teh prav gotovo minil, ko bodo po novem letu uredili tako, kot je treba urediti, upravljanje.

Ne odlašajte več še danes naročite Celjski tednik

Znamka za 15 din

Celjski TEDNIK
CELJE
P. P. 16

Naročam »CELJSKI TEDNIK«
Pošiljati mi ga začnite takoj —
z dnem
Prilimek in ime
Kraj, ulica, hišna št.
Pošta
Lastnoročni podpis

TAKŠNI SMO

Stojim pred blagajno in čakam na vstopnice za kino. Ura bo vsak čas štiri popoldne in vrata v dvorano so že na stečaj odprta. Pred blagajno se od strani gnetejo ljudi, jaz pa, ki bi prav tako ob štirih želela v kino, čakam v vrsti. Jezim se, pa nič ne rečem. Takrat pa se za mano oglasi droban glasek: »To je pa že od sile! Tako kot, da ne bi mogli stopiti v vrsto! Saj se tudi nam mudil!« Ozrem se in vidim, da te besede govori fantič, kakšnih dvanajstih, trinajstih let. Spogledava se in z očmi mu pritrdim. Ljudje se nasmešno jeznuje malemu možu, ta zardi do ušes in skoraj krikuje: »Mene pa nikdar ne pustijo naprej! Zdaj se bom pa tudi jaz zrinil. Zakaj bi moral vedno čakati, če tudi drugi tega ne delate?« In spet smo se nasmehtili. Sele kasneje, ko sem po zamujenem tedniku, sedela le nekaj sedežev od mojega malega znanca in kdaj pa kdaj kradoma pogledala njegov še vedno mrk obraz, me je spreletelo. »Saj tudi drugi tega ne delate,« je rekel dečko in resnico je povedal. Zdaj bo tudi on med tistimi, ki ne čakajo v vrsti in od strani tiščijo k blagajni, med tistimi, ki nam tolikokrat grede na živce, pa jim tega iz kakršnega koli razloga ne povemo. In spet se bo našel kje kdo, ki se mu bo to zdelo nemumno in postal bo eden izmed njih. Življenje nas uči — nauči pa nas dobrih in slabih stvari. Včasih ne moremo nič za to, kdaj pa kdaj pa bi lahko kaj storili. In take gneče pred blagajnami so res čisto brez potrebe! Samo — nekateri se zavoljo tega ne razburjamo, onim mladim in malim pa tudi takšna krivica seže do srca. -ica

Letos so v Šmarju pri Jelšah napeli vse sile, da so spravili pod streho svoj zdravstveni dom, ki ga zelo potrebujejo.

Kdo bi si mislil, da imajo partizani tudi topove. Ljudje so majali z glavo, ko sta dva ali celo trije pari konj vlekli 104 mm havbičo italijanskega porekla preko Gorjanec vse tja do hrvaške meje in spet nazaj prav pod novomeško graščino. Tu li pred Kočevjem smo se pojavili in po Suhi, Krajni nas tudi ni manjkalo. Artilerici smo se prav neprijetno pučutili, kadar smo morali topove zakonspirirati in se spremiti v pešadjo. No, pa to ni bilo tako pogosto. Naša baterija je bila znana po dobrih zadetkih. Komandir je bil star partizan, ki je v borbi že izgubil eno oko, vendar je na drugo boljše videl kot marsikdo izmed nas, ki smo imeli oba očesa. Izpod titovke so mu vedno uhažali kodravi svetlo plavi lasje a z edinim očesom je živo opazoval okolico. Nič ni ušlo njegovemu pogledu. Prav zaradi tega je v naši bateriji bilo vedno vse na svojem mestu. Komandir je vedno nosil vojaški nahrbtnik — te-

Pražen krompirček

kruhom! Gospodinja je prinesla še tropinovca in pozneje celo vina. »Rojstni dan« je čudovito delovalo. Komandirju, ki je bil že tako svetle polti, sta pražen krompirček in tropinovec pripomogla k temu, da je postal rdeč, kot kuhani rak. To je bil pa tudi najboljši znak, da bomo kmalu čuli marsikatero veselo partizansko dogod vščino, ki jih je imel vedno na zalogi. Najprej je popravlil svojo skodelo v nahrbtnik in vtaknil žlico za škornje, pomaknil titovko nazaj proti tilniku in spregovoril v dšlenjskem narečju. »Bilo je ravno pred novim letom 1942. Takrat smo bili na meji med Tretjim Rajhom in Italijo — no v resnici je to bilo blizu Križa. Naša glavna naloga je bila čistiti obsejna minska polja, da

neslo je vse bombe v nahrbtniku. Zal mi je bilo nahrbtnika a posebno lepega kosa slanice, ki sem jo imel v nahrbtniku za težke čase. Tudi domači so poslušali in spodnja je celo pozabila zapreti usta, čeprav je komandir že davno nehal pripovedovati... ke čase.

Herbertu Grünu

pišemo danes ob večer zasutem grobu čustva našega globokega spoštovanja, priznanj in žalosti, pišemo s šibkimi peresi in ne moremo verjeti, saj je še vedno prisoten z vso svojo človeško vsebino, s toplotno človečnostjo, s svojo bogato preteklostjo in z obetajočo prihodnostjo. Z njim se je odtrgal od nas, del življenja, del nas, del tistih resničnih posebnih vrednot, ki dajejo človeku globlji smisel v življenju, mu vlijejo poguma in moči, ga ščitijo v urah tesnobe in plemenitijo življenje.

Herbert Grün je odtrgan od nas. Brez hrupa se je pridružil kulturnemu gibanju mesta Celje, spregovoril pa je tako tekoče in jasno, da je vsako uho prisluhnilo: v radiu govori Herbert Grün, v gledališču igrajo dramo Njegovo, v rokah držimo knjigo, ki jo je napisal, prevedel ON in še in še. Govoril je in nenehno pisal, ustvarjal, ocenjeval, opredeljeval in estetsko usmerjal, tako da so se ga Celjani kmalu navadili. Navadili smo se videti luč vso noč v okencu gledališkega bloka, v njegovi delovni sobi, in prijeto nam je bilo, če smo ob poznih večernih urah hodili po cestah in ugotovili, da tam še dela Herbert Grün, nikoli utrujen, vedno pokončen in uporen. Njegova nesebičnost, smelost in blesteče kultivirana govorica, s katero je znal spregovoriti tudi preprostemu človeku, nas je kulturno osveščala, in bili smo prepričani, da pač mora biti tak: vodilna ustvarjalna osebnost.

Danes nas iz te sebične vsakdanjosti trga nenehna misel: da je za vselej pretrgan tok velikega iskanja, da je z njim zakopano razkošje njegovih sposobnosti in lastnosti, ki so dane le redkim ljudem v kulturnih vrstah našega maloštevilnega naroda. Skopa je vsaka beseda, s katero bi se skušali oddolžiti njegovemu življenju. Celoten prikaz njegovega dela še dolgo ne bo do kraja zabeležen. Ali pa bi tudi mogoče zaobseči vse, s čimer je živel, za kar je bil pripravljen toegati in v sebi do kraja uresničiti? Kdor koli je kdaj z njim delal ali iskal pri njem nasveta (kako nesebično se je razdal), temu bo nepozabna njegova pripravljenost, da neko stvar dosledno odkrito in pošteno oceni. Za tem moralnim imperativom smo komaj lahko slutili ogromno znanje, ki ga je stalno nestrpno kopičil, kakor da bi čakal, da mine vsa ta mladostna zagnanost, ta nepotešena strast za neodkritim, ter ga pripelje do prave podobe sveta.

Njegova pot se je začela v Ljubljani 1925. Po hitrem in odličnem šolanju na Akademiji za igralstvo umetnost je dramaturgoval v Prešernovem gledališču v Kranju, v Zagrebškem dramskem

kazališču, od leta 1955 do 1959 pa v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Nazadnje je bil urednik kulturnih strani Naših razgledov. Poleg številnih dram in dramatičizacij — spomnimo se samo nekaterih: »Turandot»,

»Slavni punt«, »Kastelka«, »Atomski ples«, »Doktor vsega zdravilstva«, »Pernjakovi«, »Zločin« — se je zlasti široko udejstvoval na esejističnem področju: v gledaliških listih, dnevnem časopisu ter v spremnih besedah knjižnim publikacijam. Snov je zajemal iz splošne dramaturgije ter iz vprašanj estetike: v glasbi, v likovni umetnosti itd. Kolikšno je bilo njegovo prevajalsko delo iz nemškega in angleškega slovstva, je težko premeriti, tako obsežno je in mnogolično.

Zdaj je Herbert Grün odtrgan od nas in z njim je odtrgan del tiste celine, ki je bila v mislih Hemingwaya, ko je navedel citat: »Noben človek ni otok povsem sam zase; vsak človek je kos celine... ob smrti vsakega človeka je mene manj, kajti vključen sem v človeštvo: in zato nikdar ne sprašuj, komu zvoni: zvoni tebi... Zvoni tebi in meni, zvoni vsem, ki čutijo in slutijo vrednote tistega dela, za katerega je živel vse svoje kratko življenje nepozabni Herbert Grün.

Janez Zmavc

Napredne igre so jih združevale

Slavko Šlander je ostal v Preboldu svetel lik. Naj bo kmet ali delavec, inteligent ali obrtnik, vsakdo pravi:

»Slavko je bil pravi komunist!« Slavko Šlander je vedel, da je ljudsko prosvetljenstvo eden izmed glavnih pogojev za uspešno usmerjanje ljudi — naprednjakov. In to so bile knjižnice in igre. Pa tudi tu je moral biti izbor. Ni vseeno, pri katerem odrskem komadu se zbere toliko in toliko ljudi, ki bi radi bili nosilci naprednih idej. To nalogo je Slavko zaupal mlajši sestri Veri, ki je bila veren učenec njegovih hottenj. Vera je poiskala režiserja in skupaj sta pretresala, katera

igra je primerna in katere ljudi je treba zbrati za zasedbo vlog. Kreft je bil vedno zaseden. Ko se nikjer niso upali uprizoriti njegove Puntarije, so jo uprizorili v Preboldu. In avtor jim je poslal brzojavko:

»Hvala vam, puntarji!« Tudi igra »Matija Gubec« je med prebolskimi naprednjaki dobila precej borbenih ljudi. Takih ljudi, ki so z vsem srcem delali za napredno stvar in so se tako prekalili, da jim ni pozneje bilo žal niti svojih življenj.

Kar pogljte jih na sliki. Gubec je žena je Slandrova Vera, Gubec je Stebernakov Pavle. Duhovnika sta Cestnikov Tonči in

Knjižna zbirka

Prešernove družbe

Pri Prešernovi družbi je izšla redna knjižna zbirka za leto 1962. Poleg leposlovnih del — romanov B. Travna **Upor obseancev** in Vladimirja Kavčiča **Sreča ne prihaja sama**, izpopolnjuje zbirko poljudno strokovna literaturo.

Srečanja z vodnimi živalmi je naslov zandje knjige, s katero zaključuje dr. Anton Polnec podobe iz živalskega sveta. V nadvse zanimivem in bogato ilustriranem gradivu najdemo podvodni svet v vsej njegovi raznolikosti in pestrosti — od živalskih orjakov Atlantika do vodnih žuželk.

Bralce bo zlasti zanimala knjižica Ivana Spolarja **Za krmilom** (nasveti šoferjem amaterjem), saj zadeva področje, ki dobiva v našem vsakdanjem življenju vse večji razmah — avtomobilizem. V knjižici so zbrani nasveti in napotki šoferjem-amaterjem, knjiga nam pove, kako sami odkrijemo okvare in jih odstranimo, svetuje nam, kdaj lahko sami posežemo v zamotani mehanizem motornega vozila. Na nekaterih mestih podaja tudi kratke orise motorizma. Razen tega govori knjiga iz prakse za domača vozila Zastava, saj je teh največ.

V knjižni zbirki Prešernove družbe bomo naposled z enakim zanimanjem prebrali dr. Franceta Bučarja **Pot napredka**, to je, knjigo, ki obravnava nekatera vprašanja našega gospodarstva, toda

ne v smislu vsakdanjih obravnav, s stališča gospodarstvenikov, pač pa z vidikov potrošnika, državljanja; s stališča tistih gospodarskih vprašanj, ki jih občutimo v našem vsakdanjem življenju.

Podobno je tudi naslednja knjiga dr. M. Snuderla **Naš državljan** namenjena neposredno našemu državljanu. Govori o njegovih pravicah in dolžnostih. Knjigo je Prešernova družba uvrstila v svoj program spričo okolščine, da danes še marsikdo izmed naših delovnih ljudi ne ve, kakšne pravice ima in kakšne so njegove dolžnosti, zaradi česar lahko utrpí večkrat škodo. Zato naj bi knjiga omogočila državljanom, da bi se seznanili z najbolj bistvenimi tozadevnimi vprašanji ter jim odprla zavest, da je Jugoslavija pravna država, v kateri mora vsak državljan doseči pravico. Hkrati pa ima to delo namen poučiti vse naše državljane, kakšne so njihove dolžnosti in pravne obveze, ki jih morajo izpolnjevati v skupnosti, v kateri živijo.

Knjižno zbirko dopolnjuje še **Prešernov koledar**, v katerem najdemo med drugim spomenike junakom in žrtvam, prispevek Mihe Marinka Zgodovinski pomen Osvobodilne fronte Slovenije, liste iz naše književnosti ter članke o naporih in uspehih doma in po svetu.

KULTURNA KRONIKA

Ker je v navadi, da ob koncu leta pregledamo dosežke za nazaj in hkrati tehtamo, kaj nam obeta sedanjí in prihodnji položaj, želi v »bilančnikov« bilančne vrste se vrniti kulturni vaš kronist — z dogodki ob računanju na prste še preden se obrne zadnji list.

A da bi šlo res vse lepo po vrsti, potreben je uvodni komentar, se pravi, snov, ki daje hrano brsti, da se razrase, kar je nujna stvar, če nočemo, da bilke so bolehné in da se dvignejo sploh nad plevel, da nam ne jemljejo moči nenehne, ko bi jih kdo lahko na mah požel.

Načelno namreč jasna so vprašanja, kaj je kultura, kakšen njen namen, da je recimo plod duhovnega garanja, ki bogati duha in da zato pošten je duh, ki ji vsaj v materialu vrača, ki ji vzletiščno bazo pač zgradi, ker da baje se vsako delo plača in ker le delo, ki je plačano, rodi!

A v praksi kajpak druge so postave, drugačen tukaj vlada paragraf, ker od besed do prakse so daljave, ki jih ne premosti šapirograf in resolucijska deklarativnost, značilna za kak društven občni zbor, kakšna šablonsko izdelana naitnost; saj teorija ni dejavnosti izvor!

Tu torej često pridemo v nasprotje (specifično) med »jaz ti dam«, »ti daj«, ko rečemo (ta stavek res poln zmot je): »jaz nič ne dam, ti pa vseeno daj!« Da taka logika bolj malo daje, imamo končno marsikak dokaz — tako recimo za sistem prodaje pri kupovanju ne zadošča lep obraz!

Blago dobiš v zameno za denar! In če kultura v družtvih že stagnira, kar je baje vsesplošno znana stvar; če amater gre raje v avto in šofira, namesto da bi prosil »milošdar«; in če ugaša v amaterstvo vera, je to zato, ker nas finančni val odnaša tja, kjer je — denarni ideal!

»Pa klubi?« boste rekli. »Kaj je z njimi?« Nič. Na papirju so. Ni to dovolj? Kdo bi o njih kramljal v tej huđi zimi? Vsekakor zdi se važno dosti bolj omenit klub kulturnikov okraja, to je, aktiv, ki se je le rodil, ki pa že zdaj nekakšen dvom poraja, češ je verjetno, da ostane živ?

Po moji sodbi je verjetnosti bolj malo, ker zgodovina klubov nas uči, da nam doslej je v Celju še vsak klub pobralo, ker naša klima pač za klube ni! V ostale: moje mnenje sploh ni merodajno. Bilo naposled tudi nekaj je razstav, ki so pokazale paleto vztrajno in ponekod stil še kar dosti svojeglav.

Kot kaže, bo zavel likovni veter z vse večjo silo, kakor kak vihar, nič več prodajal nam ne bo »na meter« produktov svojih kak domoljiv slikar! Seveda, pot pa do likovne vzgoje je dolga, in da zdrav estetski čut prodre v ljudi, bo treba dosti »hoje« v slikarstvo, bo potreben, skratka, trud.

V kulturo našo potlej tudi spada do kraja skorumpiran filmski program, v katerem vrednost filmov stalno pada, a publika kriči: »Vse za en film dam!« Po mojem ta bizarna disonanca izhaja navezadnje iz tega, da prvo vlogo tu igra »financa«, ki se na kvaliteto ne spozna;

a da občinstvo šund in plažo ceni, je malone docela logičen pojav, kdo danes se še za umetnost meni? (Ta najbrž ni popolnoma »ta prav«). Na koncu, da bo honorar še višji, omenim še koncertov pisan šop, ki je seve za tistega, kdor glasbo slíši in ni za note vzvišene na srcu top.

Kar pa zadeva naše gledališče — marljiv in vztrajen ves igralski zbor, želimo, da si kmalu spet poišče, še bolj, da najde v samem sebi vzor iz prejšnjih let, vse tisto spet priznanje, ki ga repertoar je letos zameglil! S tem naj sedaj zaključim to pisanje, sicer se v verz bom sam še spremenil!

Filmi, ki jih bomo gledali

Kartagina v plamenih

Za razliko od zelo znanih ameriških »zgodovinskih« filmov je ta film italijansko francosko koprodukcija, kar bi mu lahko dalo

vsaj rahlo prednost. Kakor že naslov sam pove, gre za konec tretje punske vojne, ki je započela usodo Kartagine. Iz zgodovine sicer vemo, da so se Kartazani junaško borili, ta film pa bi naj prikazal morda še nekaj tistega, česar nam zgodovina ne pove, kar pa so si zamislili njegovi ustvar-

jalci. Tako je v zgodovinsko verodostojnost vtkana po vsej verjetnosti pajčevinasta zgodba o nekih ljubezenskih zapletljajih, ki naj bi navezadnje pričala o tem, da je ljubezen pravzaprav močnejša od ognjev, v katerih sicer zgori, kakor tudi, da se iz ognjev, če je dovolj močna, lahko izvije in zbeži čez morje — na varno. Kako čudovito!

Plesalke

Sodeč po zelo konfuzno interpretirani vsebini na prospektu (ki ga je natisnilo podjetje Zeta film), je ta film zmes nekih ljubezenskih zapletljajev, v katere je zapleteno seveda nekaj žensk in nekaj moških. Po vsej verjetnosti je vsa stvar tako zavozlana, da je razlagalci vsebine niso mogli razvozlati. Verjetno za to tudi ni nič škode; navezadnje bomo videli vsaj režijo znanega režiserja G. Zuckorja, od igralcev pa G. Kellyja.

Prva seja

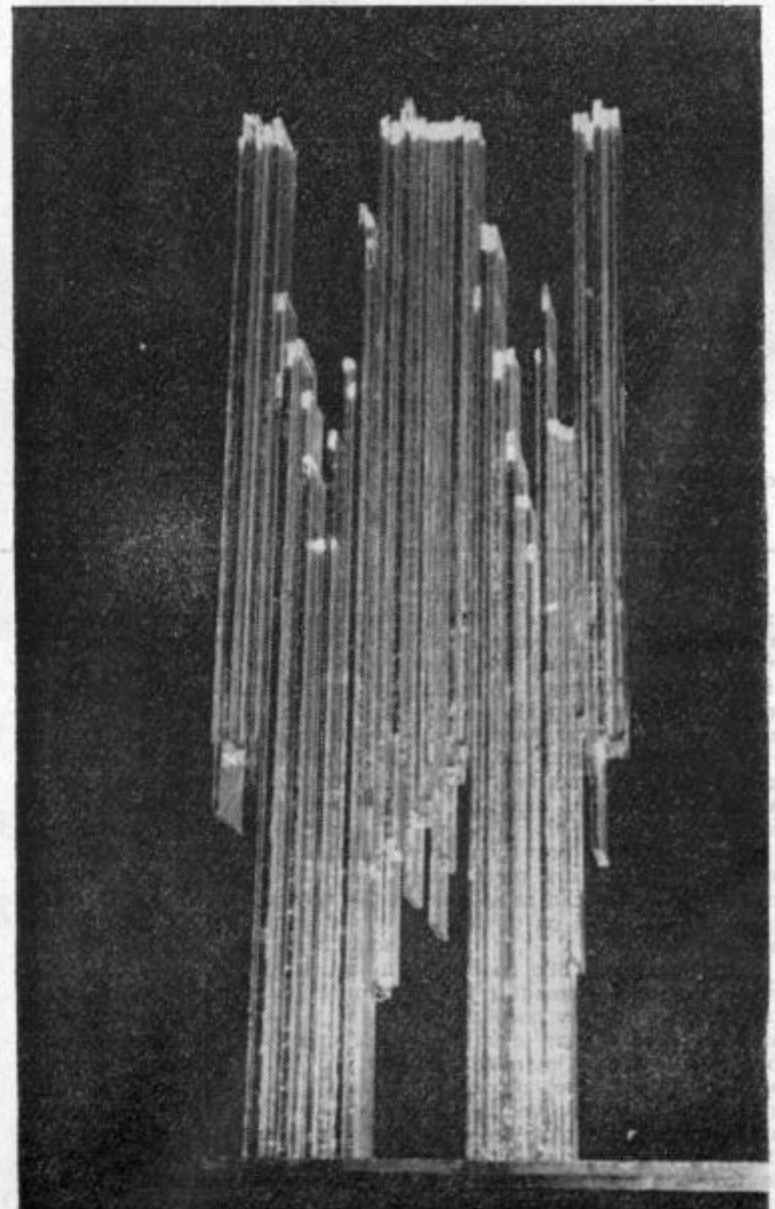
V sredo je bila v Celju prva seja sveta Zavoda za prosvetno pedagoško službo Celje, na kateri so obravnavali vlogo, delo in naloge Zavoda, hkrati pa tudi njegova pravila. Na dnevnem redu je bila prav tako obravnava pravilnika o delu sveta Zavoda ter pravilnika o delitvi osebnih dohodkov uslužbencev. Za predsednika sveta Zavoda je bil izvoljen Jože Marolt.

Steklena plastika

Akademski kipar profesor Ciril Cesar je bil v okviru jubilejnih prireditvev v počastitev 20. obletnice revolucije spet gost v razstavnih dvoranah. V Beogradu je sodeloval na razstavi del jugoslovanskih likovnih umetnikov s tremi fragmenti iz ciklusa »vojni zločini«. Istočasno pa je v Velenju v Delavskem klubu razstavil vrsto osnutkov iz kristalnega stekla. Velenjska razstava je po vsebini umetniškega izraza, predvsem pa po izvirnosti materiala, ki ga Cesar oblikuje, nekaj povsem novega.

Akademski kipar Cesar sam pravi, da je protitež svoji demonstrativni plastiki, ki jo poznamo iz ciklusa »zločini«, želi ustvarjati tudi dela manifestativnega značaja. Taki so njegovi osnutki iz kristalnega stekla. Ne bomo se spuščali v tehniko ustvarjanja takih plastik, omenimo le to, da jih je moč izdelati v velikosti štirih in več metrov.

Bolj od tega nas zanima, čemu je Cesar izbral ravno steklo za oblikovalni material. Menda bomo razumeli, če imamo vsaj malo posluha za steklo. Da, prav posluha. Steklo, ta trda, ostra in hkrati krhka snov posredno simbolizira sedanjí čas. Iskričnost njegove barve, zven ob dotiku in drznost njegovega sestava, to je gotovo material, ki dandanes najde uporabno vrednost skoraj povsod, nazadnje nam ga je Cesar predstavil tudi v skulpturi.

Bukovnikov Miha je v stari Jugoslaviji stanoval s svojo družino v podrapani Canglovi bajti, ki je stala na robu vasi, sama zase, tik prostranega Canglovega gozda.

Cangel je bil trgovec, posestnik in gostilničar. Posedstvo je upravljala žena, Cangel pa se je ubadalo s trgovino in politikom. Bil je hud klerikalec in kadar je govoril o delavskem ali morda celo komunističnem gibanju, je preklinjal, da se je kar kadilo.

Miha in Cangel se nista mogla. Miha je hodil k Canglu na dnino in skoraj polovico šihov je šlo za stanovanje. Včasih, ko ga je imel Miha malo pod kapo, je Canglu očital:

«Cangel, premalo plačaš, zvišaj, sicer ti bom dal slovo!»

Cangel ni maral, da bi mu nekdo ugovarjal. Stisnil je drobne oči in rdeč obraz mu je kar posinil:

«Miha cesta je široka in dovolj je dolga, da se po njej napotiš s trebuhom za kruhom!»

«Tudi ta hudičeva kraljevina bo nekoč strognela!» je Miha zabrusil Canglu, ki je kar zacepotal v jezi.

«Bukovnik, ne jaz, žandarji ti bodo zavezali jezik!»

Cangel je bil prevečan lisjak. Vsako leto je na Silvestrov večer stopil v Mihovo stanovanje. Bukovnici je dal ruto, Mihi nekaj zavitkov cigaret in otrokoma tablico čokolade.

«Za srečno novo leto!» je rekel, pogledal vsakega posebej, nato pa je na mizo postavil pletenko izabele. In predno se je poslovil, je na široko odprl usta.

«Mislim, da mi boste tudi to leto pomagali.»

Potem je šel. Bukovnika sta bila prva leta vesela Canglovega obiska. Osemindesetega leta pa je v Bukovniku vzkripelo:

«Mica, Cangel je slepar vseh sleparjev!»

RIŠE: JANEZ MLAKAR

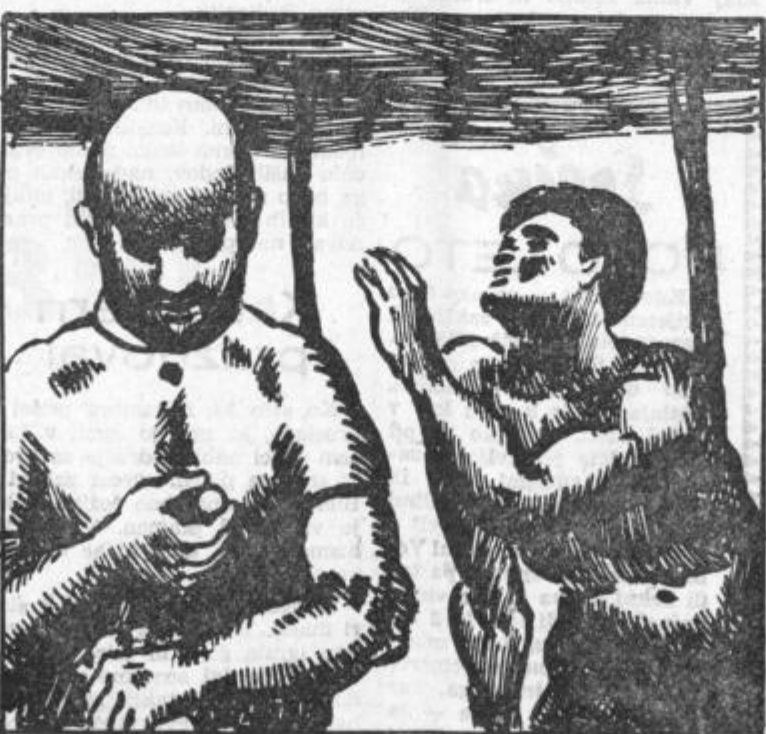
PO NOVELI JACKA LONDONA

MAPUHOV BISER

PIŠE: STANE POTOČNIK

13. Nevikta se je poglobila. Sonce je pritiskalo in laguna se je spet bleščala. Zrak je pritiskal na pljuča, da si komaj dihal. «Ali že veš, Toriki,» ga je vprašal Hura Hura. «Mapuh je našel biser, kakršnega še nihče ni ujel na vsem svetu. Mapuh je neumen in povrhu ti je še dolžan. Ne pozabi, da sem ti to prvi povedal jaz. Imaš kaj tobaka?» Toriki se je nameril naravnost k Mapuhovi kolibi. Bil je oblastiljen človek, hkrati pa precej neumen. Brezbrizno je pogledal biser in ga prav tako brezbrizno spustil v žep.

14. «Imaš srečo,» je dejal. «Biser je kar lep. Se boš lahko dobil na upanje.» «Toda jaz hočem biser,» je rekel Mapuh presenečen. «Sest sežnjev dolgo...» «Ne čveka,» ga je zavrnil trgovec. «Najprej je treba plačati dolgove. Tvoj dolg pri meni je znašal tisoč dve sto šilških dolarjev. Tako. Zdaj pri meni imaš več dolga. Povrhu ti dam kredita še za dve sto. Če bom biser dober prodal, ti dam še za sto kredita. Se pravi tisoč vsega skupaj. Toda samo če biser dober prodam. Nemara da bom imel celo izgubo.»

15. Mapuh je žalostno prekrizal roke in prsih in povsili glavo. Bil je oropan. Namesto da bi dobil biser, je poplačal dolg. «Bedak si!» je rekla Telara. «Bedak si!» je pristavila njegova mati Nauri. «Zakaj si mi ga dal v roke?» «Kaj sem mogel drugače? se je branil Mapuh. «Bil sem mu dolžan in vedel je, da imam biser. Saj ste čule, da je po njem povprašal. Jaz mu tega nisem povedal.» «Mapuh je bedak,» se je spakovala Ngakura. «Stara je bila dvanajst let in povedati ni znala nič pametnejšega. Mapuh ji je primazal zaščitno, da se je opotekla. Mati in žena pa sta zajokali in ga pričeli zmerjati.»

SREČNO NOVO LETO

Bukovnica se je sprva obotavljala in je Cangla zagovarjala. Ko pa je prišel Miha z dokazi na dan je tudi sama privolila, da si Miha poišče drugo delo. In našel si ga je. Postal je gozdni delavec. To pa je Cangla žgalo, še bolj pa Canglovko, ki je upravljala posestvo. Zbadala je Maco.

«Mica, zdaj ti pač godi, ko ti dedej iz hoste jurjenosti!»

Bukovnica pa se zravnila. «Ti, Canglovka ošabna, zapomni si, da za grdim zmeraj sonce posije!»

«Bukovnica, ko bo prišlo deževje, ki ga napoveduješ, boš ti stala pod kapom!» je zakokodajšala Canglovka.

Tisto leto sta stopila v Bukovnikovo stanovanje oba: Cangel in Canglovka. Canglovka je nosila velik cekar, Cangel pa je imel pod pazduho prekaženo svinjsko gnjad in v roki pletenko dobrega vina. Odložila sta na mizo in Cangel je rekel:

«Bukovniki, srečno novo leto!» Mica je pogledala Miho, ki je topo gledal skozi okno. Ni se ganil prej, ko da ga je mlajši sin počakal za rokav:

«Ate, gospod in gospa Cangel sta prišla!»

Zdaj se je obrnil. V njegovih očeh je bil ogenj.

«To, kar si prinesel, odpri usta in požri sam! Ne maram od take klerikalke pijavke niti toliko, kolikor je črna za nohtom! Na svidenje!»

Pograbil je cekar in steklenico, pa gnjat in še nekaj drugih zavitkov in porinil Cangloma v roke. Cangel je pobledele. Dolgo je

gledal Bukovnika, nato pa je rekel.

«Bukovnik! Da nisi mogoče postal komunistični agent!»

Nato sta Cangla hitro odšla. In to je bila edina sreča. Znano bi se zgoditi kaj hudega. To, da je imel Cangel oblast, pa se je čutilo že drugi dan. Prišli so žandarji in Miho aretirali.

«Kam me vodite?»

«V zapor! Zaradi komunizma! Bukovnik, proti državi rovariš in v kehi bo dovolj časa, da boš lahko študiral rdeče zapovedi!»

Tri tedne je Bukovnik prešel v zaporu in ko se je vrnil, je Mica zahtela:

«Miha, ob stanovanje si nas spravil!»

Res je bilo: Cangel je zahteval, 7 stran SE 5

Da Bukovnik izprazni kolibo. Miha pa je udaril s pestjo po mizi in se zaklel:

«Ne, nikamor!»

Dolgo je bilo preklanje. Trajalo je vse dotlej, da je zagorel morilni plamen vojne. Zdaj pa je tudi Cangel popustil. Ni imel časa ubadati se z Bukovnikom, preveč je imel dela na nemškem županstvu. Ko pa je prišlo Silvestrovo, ni pozabil na darila. Tokrat pa ni bil zagrizen klerikalec, bil je blokfirer.

«Miha, službo imam zate!»

«Res kje pa?»

«Postal bi lahko upravnik zaplenjenih posestev. Lepa služba!»

Bukovnik je stopil k Canglu. Od blizu mu je pogledal v zelene oči.

«Cangel, ti bi rad, da bi tudi jaz postal izdajalec? Motiš se. Ti, zverina!»

Pograbil je Cangla in ga zalučal preko praga. Mica je odprla okno in vrgla darila po bregu.

«Cangel, nismo bogati, smo pa pošten!»

In s tem se je začela za Bukovnikovo družino trnjeva pot težkih dni. Miha je moral v gozd, Bukovnica in otroka pa so odgnali v koncentracijsko taborišče. Kolibo je dal Cangel zažgati.

«Take zalege nikoli več!»

Minila so leta. Prišlo je Silvestrovo 1944. Vse je kazalo, da bo vojne kmalu konec. Cangel je zdaj delal za Nemce, delal je za partizane. Na Bukovnika je čisto pozabil. Od nekdaj je prišla pošta, da je padel nekje v Zgornji Savinjski dolini, žena in otroka pa da so pomrli v taborišču. Res pa ni bilo ne eno ne drugo.

Na Silvestrov večer se je na Canglovem dvorišču ustavila četa partizanov. Cangel je hitro odprl vrata. Ali kako na široko je odprl usta, ko je na pragu zagledal mogočnega komandirja.

«Cangel, dober večer!»

Ko stopiš v mladost

Večer je. Zleknite se udobno v naslonjač. Če ste kadilec, si zažgite cigareto. Nato prižgite radijski sprejemnik, poiščite postajo s sladko popoldansko glasbo. Potem naj se vaše oko spočije v enakomernem naletavanju belega pršiča. Mimo njega pa naj vaše misli zapljujejo v tisti prelestni čas, ko ste bili najsrečnejši. Da tako. Mogoče vas bo motilo, da vam zgodbo vsiljuje nekdo drugi. Toda v njej se boste nekje našli in spraševali se boste, če ni na las podobna vaši...

Rad misli človek na svojo mladost, čeprav je večkrat grenka kot pelin ali pa srečna, brezkrbna, kot pisan metulj na cvetoči livadi. Takrat zagledaš pisano trato, občutiš težak vonj cvetja in pred teboj vstaja resnična, živa zgodba in zopet si, vanjo zamaknjen, najsrečnejši na svetu, si otrok...

Bilo mi je le osem let. Takrat smo živeli od rok do ust in bel kruh so bile sanje. Na Silvestrovo je ves dan močno snežilo. Topel južni sneg se je zamoklo ušipal in črne vrane so se krakajoč podile preko belih polj. Divje je vrtinčil metej snežinke so pagale kot velike cumje, je srce še bolj drhtelo od neznanega veselja, ki je rastle v naših srcih vse bolj in bolj. Zdaj je narava sen in sneg velika bela in prijetna postelja in otroci se v njej preobračajo, se igrajo.

Ko okno v temi mežikne, moramo domov. In noč je pošastni voz, ki mu ni nikjer konca. Vso dolgo noč zvonijo kruguljčki. Pozvanjajo in v mehko noč se v stekla, ki otožno zvijo, zaganzajo bele večje. Potem sanjam, da je moj listič želja visoko v zraku. Ogledujejo ga snežinke, drevesa, ljudje. Šele za goro, kjer se rahlo drami prva zarja, list želja zatone.

Novoletno jutro. Ob peharjih se veselo nasmihamo otroci. «Srebrnemo je orglice, mo jeor glisce! kot brez uma kričim. Moje orglice! Ubrani akordi polnijo sobo in ob darovih stojita nasmejana oče in mati. Takrat sem v svoji velikih ihti, otroški in neugnani, bil prepričan, da bom nekoč po-

Bil je Bukovnikov Miha, zdaj partizan in komandir Hrast.

Dolgo je Cangel lovil sapo, potem je iztegnil roke in zablebotal.

«Miha, za vse je prostora v hiši.»

«Hvala, Cangel!» je trdo dejal Miha. «Prišel sem ti voščiti. Cangel-srečno novo leto!»

In predno je Cangel kaj znil, ni bilo ne Mihe in ne njegovih borcev. Pobralla jih je noč.

Cangel pa je še tisti večer poiskal vrv in si sam končal življenje.

D. K.

stal slaven muzikant... Obešal sem se materi okoli vratu, pihal na vso moč na vse številne luknjice. Nekega lepega dneva je zavekala harmonika kot zaveka otrok, ki mu odvzameš igračo in ostala je pozabljena. Ni pa ostal pozabljen spomin na tisto novoletno jutro.

Takole se po tridesetih letih spreham po pločniku mesta, zavitega v sivo zimsko meglo. Srečujejo te ljudje, zaviti v svoje misli, čemerni in zlovoljni. Lica jim postajajo razigrana šele takrat, ko jih objame prijetna toplota trgovskih lokalov in vabeč glas prodajalk. «Želite, prosim?» S čim smem postreči? S čim neki? Kot iz sanj so postavili pred

mene vprašanje in šele takrat se zavedam, da sem med kupci. «I-mate orglice, take kot rogljice, kromirane?» «Da, imamo, izvohite!» Potem mi jih ponuja kar šest. Oči se mladostno zablistajo. Nežno kot bi božal otroka, moje roke sežejo po svetlem instrumentu in ga ponesejo k ustam. Akordi od nizkih do visokih polnijo lokal in po luknjicah se pretaka nežno moja prva pesmica. Na planinah sončece... Predd menoj stoji mati! Bel je njen obraz in poln prečudne sladkobe in miline. Kaj si res dala zadnje dinarje za svetleči predmet? Saj ni bilo kruha, ni bilo mesa... Ti pa si mi kupila mojo veliko željo. In ona se nasmihna in njen obraz je ves svetel in topel.

Da, tam daleč čaka dom in bere sinove misli na najslajše trenutke v življenju. In ker je v sobi toplo in mimo samotne hiše plahutajo črne ptice v noč, ki so odnesle mladostne dni in radosti, je mama žalostna. Svetle solze drse neslišno na tla in postajajo čisti, svetlikajoči se drobci zlata. Svetijo se in noč postane zlat dan in vanj je z zlatom vtkan spomin. Prečuden trenutek ubranosti, eterične simbioze dveh, ki jima je mladost podarila najlepše. Se vedno daleč stoji sin ob pultu z orglicami v rokah in ljudje hodijo mimo in poslušajo pesem o planinah in sončecu. Bil sem otrok, ki se pogovarja s preteklostjo. Se vedno me gledajo kupci in prodajalci. Pa se mi vendar ni zmešalo, da igra v

trgovini? «Seveda ne!» «Je resen kupec!» «Ljubitelj glasbe?» Kaj vse bi bili še ugrabili. «Dajte mi orglice!» sem nenadoma zahteval. Položil sem tisočaka. Tu je, mati, srebro in spomin na tvojo ljubezen, naj bo spomin, za moje otroke. Vtaknil sem spomin na otroštvo v žep in odšel.

Ljudje me niso več opazovali in zopet sem postal živ, nema številka, med ljudmi. Hitel sem domov. Vter se je še vedno divje zaganjal v obraz, v roki pa sem še vedno trdno tiščal srebrn predmet.

Rodilo se je jutro po tridesetih letih in v sobi je bilo opojno toplo. Otroci so zdijali k mizi. Poljubili smo se in si želeli sreče na koše. V drobnih rokah pa se je blestel svetel predmet in živordeče ustnice so drsele po srebru in poskušale igrati ono o planinah in sončecu. Pobožal sem otroka po laseh. Nekje v jamicah oči so se samohotno poigravale solze. V njih sem videl mojo mater in iz njenih solz pred leti je zrasel velik, do neba se-gajoč spomenik, ves zlat, prepleten z mavričnimi barvami in vanj je bila vklesana ena sama beseda: Beseda o nikdar minljivi hvalježni misli. Na vrata je drobno potrkalo. «Pošta je tu, dober dan!» Ugasnil sem sprejemnik in vame se je z velikimi in resnimi očmi zazrl nov vsakdanji dan, ki se je kopal v težkih oblakih in snežnih viharjih. Za njimi je vstajalo sonce, otrok Novoga in srečnejšega leta.

V. S.

ZANIMIVOSTI

Letališče na ledeniku

Kmalu bo končana gradnja prvega letališča na svetu, ki bo na ledeniku Diabire pri Lausani v Švici. To bo omogočilo smučarjem, da jim bodo vse leto dosegljivi v oblasti Zenevskega jezera idealni tereni za zimski šport v času ene same ure. Letališče je z Zenevskim jezerom povezano z žičnico, ki meri 1500 m in ima tri postaje.

Lahkoverni Američani

Združenje za ljudsko zdravje v ZDA je izvedlo pred nedavnim anketo, ki je pokazala, da so Američani zelo lahkoverni in da imajo mnogo predsodkov. Več kot 50 milijonov Američanov veruje, da vsebuje voda kalorije, 70 milijonov je prepričan, da lahko povzroči strah pri nosečnicah deformiranje plodu, 80 milijonov pa jih veruje, da so boleznid dedne.

NOVOLETNI RAZGOVOR

Da bi nam bilo lepše

TE DNI NAS JE POT ZANESLA V CELJSKI ZAVOD ZA POSPEŠEVANJE GOSPODINJSTVA. TJA SMO SE NAPOTILI Z NAMENOM, DA POPROSIMO ZA NOVOLETNI INTERVJU. IN KMALU ZA TEM, KO SVA S TOVARIŠICO MILICO ZABOVNIKOVO IZMENJALI NEKAJ UVODNIH BESED, MI JE O DELU IN NALOGAH ZAVODA Povedala TO-LE:

»Celjski Zavod za pospeševanje gospodinjstva smo ustanovili leta 1955. Takrat se je namreč odločeno pokazalo, da problemi družine, ki jih poraja novi čas, niso samo ozko družinski. Opazili smo, da se čedalje več žena zaposluje, da jih potem obremenjuje še delo doma, da varstvo otrok ni na takšni stopnji kot bi moralo biti itd. In rešitev tega težkega stanja je bila samo v tem, da ženo razbremenimo tistih drobnih, toda prepotrebni opravil doma. Gospodinjstvo, ki je bilo prej stvar posamezne družine, je postalo splošno družbeno vprašanje. Ni čudno zato, če je bila ena prvih nalog Zavoda za pospeševanje gospodinjstva izboljšanje družbene prehrane. Tako smo že takrat veliko govorili o šolskih kuhinjah in mlečnih malicah v šoli, o družbeni prehrani v menzah, restavracijah itd. Uspehi niso izostali. Danes je že 92 odstotkov šol, kjer

otroci prejemajo izdatne mlečne malice — da o številnih obratih družbene prehrane, ki so zrastle po tem času, niti ne govorimo. Mislim, da ni treba posebej omenjati, da so taki uspehi rezultat prizadevanj celotne družbene skupnosti.»

»In kako je, tovarišica Zabovnikova. Zavod za pospeševanje gospodinjstva sodeloval v teh prizadevanjih?»

»Predvsem s strokovno pomočjo. V zadnjih letih smo imeli nič koliko tečajev za operativni kader šolskih kuhinj in obratov družbene prehrane. Tečajji so zajemali tako snov, ki je laično proučeni kader seznanjala s principi kvaliteten prehrane, organizacije dela itd. Za take tečaje smo dali celo pobudo v slovenskem merilu.»

»Govorili ste o pomoči individualnim družinam. Kaj pa menite o tehničnih pripomočkih v gospodinjstvu? Kaj ni tudi to v neki meri velika pomoč gospodinjstvom?»

»Ni naš namen, da bi iz gospodinjstva napravili tehnika. Tudi če je gospodinjstvo še tako mehanizirano, bo vedno zahtevalo veliko opravkov. Zato se bolj kot za mehanizacijo individualnega gospodinjstva zavzemamo za to, da

bi čim hitreje razvili servise v stanovanjskih skupnostih. Ti bodo žene mnogo lažje razbremenili kot najsodobnejši tehnični pripomočki. No, tudi naš zavod se za to zelo zavzema. Imeli smo veliko tečajev z ljudmi, ki so zaposleni v teh servisih, sodelovali pa smo tudi pri »prosvetljevanju« potrošnikov — v tem smislu namreč, da smo jim in jim, še, osvetljujejo prednosti takih uslug.»

»Tovarišica Zabovnikova, kako pa je z vzgojo najmlajših? Ste tudi tja kaj posegli?»

»Prav gotovo! Mislimo, da je precejšnja zasluga Zavoda za pospeševanje gospodinjstva, da je pouk gospodinjstva po šolah zdaj na zadovoljivi višini. Mislimo namreč, da so otroci v tej svoji prvi dobi zelo pripravljeni delati, da je treba to njihovo pripravljenost izkoristiti ter jo pravilno usmeriti. In takle pouk jih nedvomno dobro pripravlja za življenje. To pa, da sodelujemo z otroki, še ni vse. Pripravili smo tudi že precej tečajev za izobraževanje kadrov, ki gospodinjstvo poučujejo, pa tudi vzgoji učiteljskihnikov v tej smeri smo dali svoj delež.»

Ce bi torej na kratko opisali cilje, ki jih je zavod v preteklem obdobju zasledoval, bi na prvo mesto uvrstili prizadevanje za razbremenitev družine, za vzgojo mladine v šolah, sodelovanje v strokovno svetovalno službo v industrijah — pri tem pa mislimo na naše sugestije za izpopolnjevanje nekaterih in uvajanje novih proizvodov — sodelovanje z zbornicami, vzgojo potrošnika itd.»

»Kaj pa načrti za novo leto, tovarišica Zabovnikova?»

»Dosedanji rezultati so nam pokazali, da hodimo po pravi poti. Zato jo bomo nadaljevali in upamo, da bo v naslednjem letu še uspešnejša.»

Da bi bilo tako!

Okrasek za mizo

NEPRIČAKOVANI GOSTJE

Da bo naše omizje za praznovanje silvestrovega večera čim bolj pestro, ga poživimo z nepričakovanimi gosti. Samo pogledjte enega od teh. Lahko pa z našo domišljijo ustvarimo še kaj drugega, n. pr.: mucko, klovna itd. Le-te naredimo iz jabolk, hrušk, mandarin, suhih fig, češpelj in lešnikov. Brke, oči, lasje in še druge »priklikline« pa prav lepo izrežemo iz barvnega papirja. Spreten slikar bo vse to, kar daje končno figuro, naslikal. Vendar moramo pa paziti — barva ni za v usta!

Analize, ki so jih zadnji čas v celjskem okraju izvedli, so pokazale, da je bilo v letu 1961. izdanih za abortuse nad 18 milijonov dinarjev. Ta izdatek je za dobrih 5 milijonov višji kot je bil v preteklem letu. Podatki kažejo, da se število dovoljenih splavov iz leta v leto, niža pa se odstotek nedovoljenih splavov. Na prvi pogled bi se tega lahko razveselili, če pa stanje gledamo s stališča varstva in zaščite žene, je prav tako zaskrbljujoče kot je bilo pred leti. Nevarnost splava grozi ženi med petnajstim in devetindesetimi letom; torej v času, ko opravlja tri funkcije — materinstvo, zaposlitev in še funkcijo družbene delavke.

Na posvetovanju so povedali nekaj zanimivih primerov. Le-teh je precej v delu komisije za odpravo plodu. Tu so namreč opazili, da proslilke kot glavni vzrok za dovolitev splava še vedno navajajo stanovanjske probleme. Zanimivo pri tem pa je, da nekatere proslilke govorijo tudi o prevelikem stanovanju. To so zasledili predvsem v Velenju, kjer je nič koliko stanovanj, katerih najemna znaša več kot osem tisoč dinarjev.

Kolikokrat smo že govorili o tem, kako veliko zlo je alkohol! Koliko razdrtih družin, solza in jeze zavoljo njega. Pred komisijo za odpravo plodu so se na primer zglasile tri žene, ki so vse tri živele z istim moškim. Le-ta je od svoje zakonske tovarišice zahteval odpravo plodu in sterilizacijo, zahteva pa ga ni motila, da bi ne zahajal k drugim dvema. Skoraj vsem srečanjem je botroval alkohol.

Ker je problem splavov postal tako pereč, da ga s sedanji metodami ne bo več mogoče uspešno reševati, so na posvetovanju predlagali, da bi naj v bodoče uredili več kontracepcijskih baz tudi v obratnih ambulanzah, odločneje našli tudi vprašanje o sterilizaciji moža, določiti pri dovoljenih splavih tudi prispevek žene same, itd.

Nekaj praktičnih nasvetov

Rast las lahko ohranimo, če ne nosimo pretesnega in pretoplega pokrivala. Zato moramo pri nakupovanju pokrivala paziti, da bomo izbrali primerno pokrivalo.

Svetlejši lasje radi v zimskem času potemne. Da lepo svetlo naravno barvo ohranimo, skuhamo kamilice, jih precedimo, ohlajemo odcedku pridamo rumenjaka in žličko boraksa. Ce bomo vsake štiri tedne enkrat lasje spirale s to zmesjo, prav gotovo naš trud in izdatek ne bosta zaman.

Zlate predmete lepo očistimo z milnico, ki smo ji dodali nekoliko čistega alkohola.

Zapestnice, umazane od potu, pa najlepše očistimo, če jih damo v zmes živega apna in amoniaka. — Po čiščenju jih zberemo z volneno krpo. Isti postopek je tudi za zlate verižice.

Novoletni kuharski in praktični nasveti

PUNČ IZ JABOLČNIH OLUPKOV

Potrebujemo: 1 l vode, jabolčne olupke, limonino lupnico, četrt litra vina.

V lonec nalijemo liter vode, pridenemo veliko pest posušenih jabolčnih olupkov in košček limonine lupine. Pokrijemo in kuhamo 20-30 minut. — Posebej zavremo četrt litra vina, prilijemo k precejšnemu olupkom in pridenemo sladkor.

NOVOLETNI PUNČ Z MALINOVCEM

Potrebujemo: 10 dkg sladkorja, pol litra vode, žlico ruskega čaja 3-4 žlice malinovega soka in nekaj žlic ruma.

V kozice denemo 10 dkg sladkorja in pol litra vode. Pustimo, da počasi zavre. Poberemo pene, prekuhamo zmes odstavimo. Posebej zavremo pol litra vode, v vrelo pridenemo čajno žlico ruskega čaja in pokrijemo za nekaj minut. Prekuhami čaj pridenemo k prevretemu sladkorju ter prilijemo 3-4 žlice malinovega soka in nekaj ruma. Še vroče nalijemo v kozarce.

Zivljenje novoletne jelke bomo podaljšali, če jo bomo eden ali dva dni pred okrasitvijo postavili v vedro z vodo, ki smo ji primeshali precej glicerina.

Svečke za novoletno jelko namočimo za 24 ur v močno slano vodo. Preden jih pritrdimo na drevesce, jih posušimo. Na ta način se izognemo nevarnostim, ki jih imamo navadno po novoletnih praznikih, saj s parafinom pokapanih tal prav gotovo nimamo radi. Ob vsem tem moramo paziti, da bo steni čist posušen, tako bo gorel z lepim plamenom in po sobi ne bo neprijetnega vonja.

Ohrovtove klobasice

Potrebujemo: glavo ohrova, čebulo, zelen petrušij, dve žlici olja, žlico paradiznikove meze, konzervo ssekljanega mesa, štiri rezine slanine.

Ohrovt razdelimo na liste, jih polijemo z vrelo slano vodo in pustimo pokrite deset minut. Nato vsakemu listu glavno žilo malo potlačimo, da se omehča. Nadev: Ostanke ohrova na pol skuhamo, seskljamo, jih s seskljano čebulo in zelenim peteršiljem prepražimo in dodamo še paradiznikovo mezo. Meso iz konzerve zredimo na prvi doble rezine in to še na prvi široke vrste. Vsak list ohrova namočimo s pripravljeno nadevom, položimo nanj košček mesa in ga zvijemo. Klobasice položimo tesno v kozico, jih pokrijemo z rezinami prekajene slanine in spečemo v pečici. Pečene klobasice položimo na topel krožnik, v sok pa pridamo paradiznikovo mezo, zalijemo malo z vodo in ko zavre, ga zlijemo h klobasicam.

Za male bralce

PISMO Srakarjev praznik Nova leta

Letošnji 29. november sem praznovala s svojim dobrim, stari prijateljem Srakarjem. Onjem sem vam že nekajkrat pisala in prav gotovo ga že dobro poznate.

Prijateljice so me povabile na proslavo, ki so jo priredile na čast dneva republike. »Prav, prišla bom in tudi jaz nekaj povedala,« sem jim dejala. »Pripeljala pa bom s seboj tudi svojega starega sosedo, ki nima kaj drugega početi na zimo kot da sedi v topli izbi s pipo v ustih in s stari časopisom v rokah.»

Počasi sva stopala po cesti. Zapihal je rahel veter in odnesel s Srakarjeve glave klobuk. Tekla sem za njim, ga ujela in ga potisnila starcu na glavo. Minute so tekle, proslava je bila čudovita in tako je prišel čas, ko sem tudi jaz stopila na oder. Zdelo se mi je kot da govorim samo Srakarju: »Premladri smo še, da bi se spominjali prvega rojstnega dne naše republike. Toda rastemo in z nami raste ponos in zavest o naši lepi domovini. Kmalu bomo tolikšni, da bomo lahko nadaljevali delo naših dedov, nadaljevali pa ga bodo z nami spet drugi, mlajši, ki jih bomo mi naučili praznovati naš praznik...»

Ko sem se vrnila k staremu Srakarju, je bil ginjen. »Kako ste prejšnja leta praznovali 29. november,« sem ga vprašala. »Včasih ga nismo praznovali tako kot ga praznujete danes. Drugače je bilo in ta-le dan mi je povedal, kako star sem že. Pa vendar teh dveh čudovitih uric ne bom nikoli pozabil. Spomnil sta me na vse tisto, kar mi je bilo ljubo v življenju.»

Tudi meni ni žal, tudi jaz ne bom pozabila tistega večera, saj sem s človekom, ki je že skoraj prenehal živeti, prezivela nekaj lepega in ga za nekaj časa odtrgala od samotnih misli.

Tea Butinar, Celje

Ze Silvester se nam bliža, z njim zabave in veselje, je pozabljeno trpljenje, vse skrbi in vse učenje.

Staro leto se posavlja, nam podaja roko malo, mlado leto se pripravlja, da prevzame vlogo svojo.

Bodi srečno novo leto, tebi, meni in ostalim, vsem čitalcem tega lista, Anica roko vam stiska.

Anica Jeršič, Teharje 25, pri Celju

Sečina NOVO LETO

Kdo pomni — na oko tako prijeten in lep — zaključek starega leta kot letošnji? Starčka zima ni skoparila s svojimi drobenimi kristalčki. Poslala jih je k nam kar v obilni meri. In tako se od starega leta poslavljamo zasneženi, z rdečimi noski in lički, pa s toplimi in veselimi smehi. Kaj vse smo doživeli v tem dolgem, starem letu! Veliko veselja in smeha, pa tudi nekaj pelina je bilo vmes, kajne? Bo tudi leto 1962 tako? Da bi vam, dragi mladi prijatelji, prineslo čimveč sreče, veselja in vsega, kar si sami najbolj želite — to je ena naših največjih želja! Tam pa nekje v sredi seznama želja, ki bi ga pa mi radi poslali Dedku Mrazu, je takle zapis: »Da bi našim mladim prijateljem naklonil kar največ sreče — in pa, da ne bi pozabili na nas!« Se enkrat vsem prav zares srečno in veselo Novo leto! Uredništvo

Kako sem praznoval

Ko sem 28. novembra prišel s proslave, ki smo jo imeli v šoli, sem odšel nabrat dračje za kres, ki smo ga potem zvečer zakurili. Bilo je čisto posebno doživetje, ki je vzplamtel plamen. S tovarš nismo vedeli, kam bi se dali od veselja.

Naslednji dan sem odšel k stari mami. Tam sva z Mlanom ves dan igrala žogo in bilo je čudovito. Toda žal sem moral kmalu domov, saj pri takih rečeh prehitro tečejo dnevi. Tudi na šolo nisem smel pozabiti, ker bi bilo drugače — j-j. Tako je bilo letos, želim, da bi bilo prihodnje leto še lepše.

Toda naj bo karkoli, kresa ne bom nikoli pozabil!

Franci Arnšek, osn. šola, Franja Vrunča Hudinja

Poljubček

Bilo je na sprejemu pionirjev pri komandantu celjske garnizije. Sedela sta skupaj — mala pionirka in podpolkovnik JLA. Sprva sta izmenjala le nekaj besed, potem pa sta se začela pogovarjati čedalje bolj živahno. Naenkrat jo je objel in poljubil. Prvemu poljubčku jih je sledilo še nekaj. Bili so to poljubčki dveh velikih prijateljev, pionirke in oficirja JLA, bili pa so tudi poljubčki, ki so potrdili veliko prijateljstvo med najmlajšimi predstavniki našega rodu ter pripadniki slavne ljudske armade.

Ukadena IZ MANEKENA

Te dni je izšla nova številka »Manekena«. V njej je nekaj priklupnih modelov za hladne zimske dni, nekaj lepih plaščev, na zadnjih straneh pa tudi kopica skic za male, mlade, in nekoliko starejše moške. Iz Manekena smo »ukradli« ta-le dva modela. Prvi je lep kostum okrašen s krznom, drugi pa obleka za slovesne prilike — za mlada dekleta seveda. Pogledjte, morda sta tudi vam všeč.

**Okrajni
zavod
za
socialno
zavarovanje
Celje**

Vam želi srečno in uspehov polno leto 1962
ter nadaljnjih delovnih zmag
pri graditvi naše domovine.

K O N U S

usnjarski kombinat, Slovenske Konjice

Obrati: USNJARNA, PIKERIJA, JERMENARNA,
OBRAT UMETNEGA USNJA KONITA,
OBRAT OPETNIC

Predstavništva in prodajalne:

- »Konus« Beograd, Knez Mihajlova 47, tel. 20-630, 20-295
- »Konus« Ljubljana, Gosposvetska c. 2, tel. 23-337
- »Konus« Zagreb, Bogišičeva 22/III, tel. 52-282
- »Konus« Novi Sad, Ulica Nar. heroja 10, tel. 29-78
- »Konus« Ptuj, Miklošičeva cesta 1, tel. 173

SREČNO NOVO LETO 1962

KOLEKTIV

ŽELEZARNE ŠTORE

VAM ŽELI V LETU 1962 MNOGO NADALJNJIH
USPEHOV IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA

SREČNO NOVO LETO 1962

VAM ŽELI KOLEKTIV

Kovinotehna Celje

KOLEKTIV

Tkanine-galantarije **Celje**

VAM ŽELI SREČNO IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1962

Velika pridobitev „Klime“

NOVI PROSTORI BODO OMOGOČILI HITREJŠI RAZVOJ PODJETJA — NIČ VEČ DOLGEGA ČAKANJA KUPCEV — BOLJŠE SODELOVANJE — RAZVOJ PROIZVODNEGA PROGRAMA V VSE SMERI.

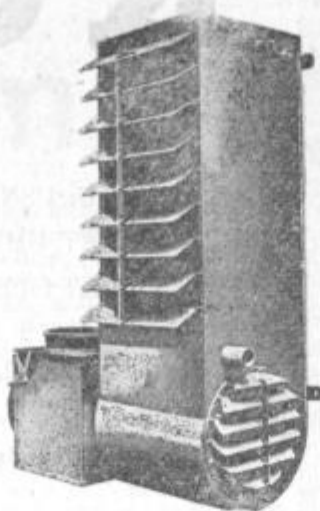
VELIKA PRIDOBITEV »KLIME«

Ni še dolgo tega, ko je kolektiv kovinskega podjetja »Klima« v Celju slavil pomembno delovno zmago. Dogradili so nove delovne prostore in s tem uresničili davno, toda povsem upravičeno željo. Podjetje je bilo doslej utegnjeno v nekaj kvadratnih metrih in temu primerni so bili tudi delovni pogoji. Pa se je kolektiv marsičemu odpovedal in danes jim tega ni žal. Ena najlepših hal v Celju je delo njihovih rok in v prvih dneh novega leta bo v njej prvič zazvenela pesem dela. Toda ta pesem bo drugačna kot je ona,

ki se je zdaj vsak dan razlegala po Vodnikovi ulici. Zivahnejša bo, pogojena z občutkom, da je veliki cilj dosežen in da se perspektiva podjetja na široko odpira.

ZAKAJ PRIDOBITEV?

Tesni delovni prostori so bili že dlje časa eden največjih problemov kovinskega podjetja »Klima«. Ne samo, da so bili zategadelj tudi delovni pogoji dokaj slabi, »Klima« tudi v odnosu do kupcev ni mogla biti takšna kot bi bilo treba. Zato mnogokrat tudi ni mogla sprejeti naročil, čeprav so bila s področja njene dejavnosti. Kapacitete niso zadosti-

Zidni kalorifer z mešalno komoro

le vsem potrebam. Teh pa je bilo nedvomno veliko, saj je malo gradenj, kjer bi ne potrebovali dejavnosti iz proizvodnega programa »Klime«.

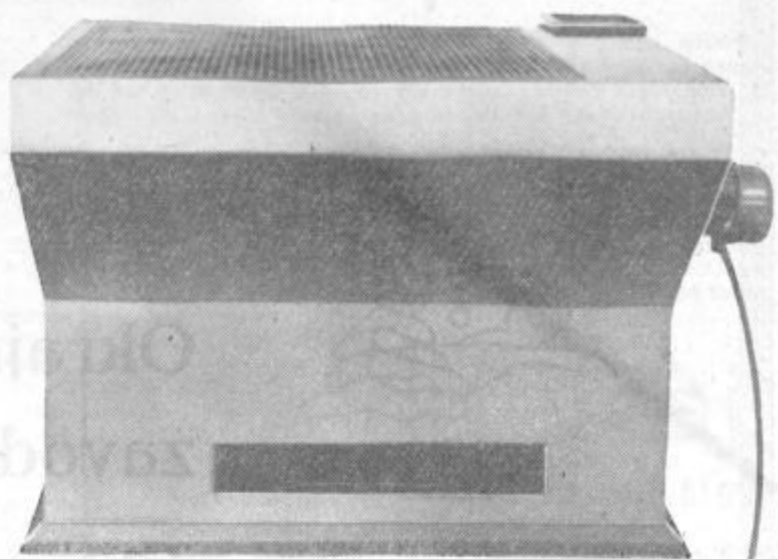
Kljub temu pa delovni kolektiv ni držal križem rok. Delal je po svojih najboljših močeh in uspehi niso izostali. Naj samo omenimo, da je »Klima« s svojimi izdelki zelo uspela in da je tudi na tržišču nadvse cenijo. Mislimo, da nam v podjetju ne bodo zamerali, če izdamo majhno tajnost — da so namreč v poslovnih stikih z velikim delom jugoslovanske industrije in da sodelujejo pri gradnji marsikaterega industrijskega objekta. Tako so na primer v zadnjih dveh letih med drugim dali velik prispevek opekarstvu, saj so izvršili rekonstrukcijo ali pa postavili na novo več kot sedemdeset opekarn. Poleg tega pa ne smemo prezreti, da izdelki »Klime« plovejo po vseh morjih. Podjetje namreč sodeluje z vsemi ladjedelnicami v Jugoslaviji in prinaša svoj delež pri izvozu ladijske opreme, ki je bila doslej domena uvoza. Povejmo še to, da je »Klima« dala svoje izdelke tudi nekaterim zahtevnim institutom — na primer institutu v Vinči, v Zagrebu itd.

Zdaj, ko je kolektiv pred uredništvijo svoje velike želje — pred vselitvijo v nove, velike delovne prostore, se bodočnost »Kli-

me« kaže v lepši luči kot pred nedavnim. Računajo, da bodo zdaj laže zadostili potrebam na tržišču, hkrati pa hitreje razvijali svoj proizvodni program v vseh smereh. Tudi tehnološki proces bodo laže izpolnjevali in s tem občutno povečali svoje kapacitete.

IN DRUGAČE?

Omenili smo že, da podjetje kljub težavam, ki jih je imelo, ni zanemarjalo svojih dolžnosti. Vse obdobje so težili za tem, da bi šli v korak s časom, da bi v podjetju izpopolnjevali organizacijo dela in upravljanja. Tako imajo v »Klimi« zdaj pet ekonomskih enot. V njih prav lepo uveljavljajo načela, da je treba v upravljanje pritegniti čimprej proizvajalcev. Odkar so se ekonomske enote uveljavile, je tudi proizvodnja porasla. Nekaj pa je k temu prav gotovo pripomogel tudi boljši, stimulativnejši način nagrajevanja, ki je delavcem omogočil, da si sami krojijo zaslužek.

Varilna miza

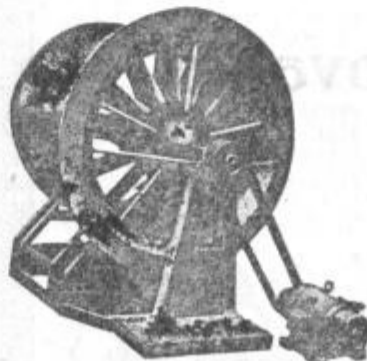
hovska, rokometna, nogometna, odbojgarska, namiznoteniška sekcija in še vrsto drugih oblik, ki članom kolektiva omogočajo rekreacijo.

Tudi na letni oddih niso pozabili. Doslej se sicer za svoj dom še niso odločili, pa zato vsako leto najamejo nekaj prostorov v obmorskih krajih. Tako so pred dvema letoma gostovali v Šilu, lani v Baški, za prihodnje leto pa imajo zaenkrat še skrit načrt.

Z OPTIMIZMOM V NOVO LETO

Tako v »Klimi« odhajajo v novo leto z optimizmom in lepimi

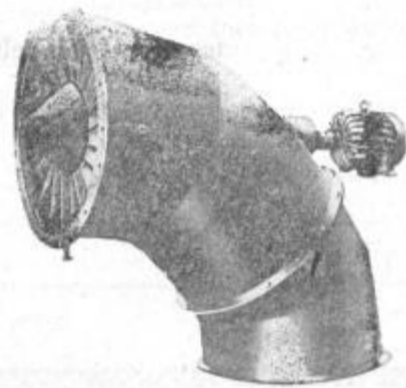
željami. Nova hala je velika pridobitev in mislimo, da ne rečemo preveč, če domnevamo, da je to eden največjih delovnih uspehov kolektiva »Klime«. Prepričani smo, da ne bo ostalo samo pri tem. Eden od prihodnjih uspehov bo prav gotovo hitrejši razvoj podjetja, boljša proizvodnja, bolj izpopolnjen tehnološki proces, večja storilnost — in ne nazadnje tudi večje zadovoljstvo delovnega kolektiva in vsakega posameznika. To pa je cilj, ki bi si ga morali večkrat zadati.

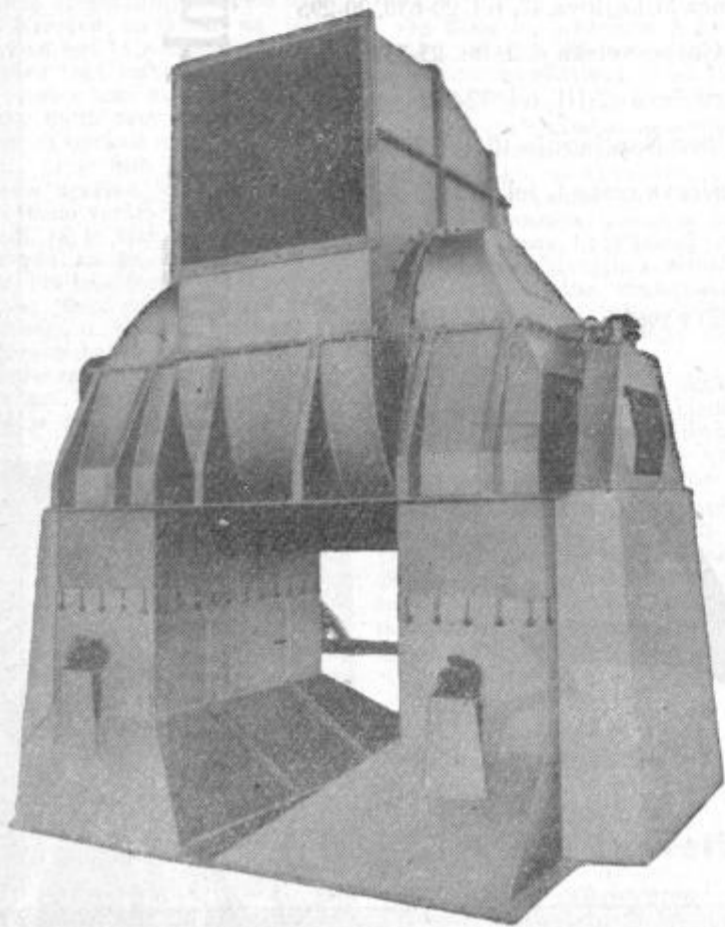
Propelerni ventilator

KAKO PA JE S SKRBJO ZA KOLEKTIV?

»Marsikaj bi bilo lahko boljše, če bi ne bil pri nas vsak kvadratni meter prostora tako nabit«, so dejali v »Klimi«, ko smo jih po tem povprašali. »Tako pa marsičesa, kar je drugje mogoče pri nas ne moremo uresničiti.« No, pa se je v »Klimi« kljub temu marsikaj razvilo. Sportno življenje pri njih bi se lahko kosalo z marsikaterim kolektivom, ki ima mnogo boljše pogoje. Tu je ša-

Axialni ventilator v kolenu za odvajanje dimnih plinov

Radialni ventilator v duplex izvedbi

KOLEKTIV

termoelektrarne Šaštanj

Vam želi srečno in uspešno polno novo leto

1 9 6 2

Komunalno podjetje „Obnova“ CELJE, Zidanškova 18

želi vsem poslovnim prijateljem, hišnim svetom ter vsem investitorjem srečno novo leto

1 9 6 2

Kmetijsko gospodarstvo Celje

z obrati:
Medlog, cvetličarna, Vojnik 8
Prešnik (Šmatno v Rožni dolini)

* Vam želi
* obilo osebnega zadovoljstva
* v letu

1 9 6 2

Tapetništvo Celje

izvršujemo vsa tapetniška dela serijsko in po naročilu ter polagamo vse plastične mase

* Srečno
* novo leto
* 1 9 6 2

Avtobusni promet Celje s poslovalnico IZLETNIK Celje

Vam želi srečno in uspešno polno novo leto 1962

Kolektiv splošno gradbenega podjetja Rogaška Slatina *

želi vsem svojim poslovnim prijateljem srečno in veselo NOVO LETO *

1 9 6 2

Kolektiv trgovskega podjetja »USNJE« Celje

Vam želi srečno in zadovoljno novo leto

1 9 6 2

Kmetijska zadruga Celje

Želi vsem poslovnim prijateljem srečno NOVO LETO

1962

»LESNINA«

trgovsko podjetje z lesom, lesnimi izdelki in pohištvo poslovalnica Celje

++++

Srečno

novo leto

1 9 6 2

→→→

KOLEKTIV Kinopodjetja Celje

želi vsem obiskovalcem kino predstav srečno novo leto

1962

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1962
VAM ŽELI KOLEKTIV PODJETJA

Plinarna-vodovod
CELJE

PODJETJE

nudi v svojih prodajalnah vedno vse vrste svežega mesa in mesne izdelke. V prodajalni »Narezek« na Tomšičevem trgu perutnino in v poslovalnici »Riba« na trgu morske in sladkovodne ribe. Vsem potrošnikom želimo v letu 1962 obilo osebnega zadovoljstva.

KOLEKTIV

**TOVARNE
TEHTNIC
CELJE**

*

želi vsem svojim poslovnim
prijateljem srečno in
uspehov polno
NOVO LETO 1962

TOVARNA
ŽIČNIH IZDELKOV
CELJE

želi vsem svojim poslovnim
prijateljem obilo sreče ter
nadaljnjih uspehov
v letu 1962

**ELEKTRO
CELJE**

VAM ŽELI V LETU 1962
MNOGO USPEHOV TER
OSEBNEGA
ZADOVOLJSTVA

*

OBRITNO PODJETJE

»Steklar«
CELJE

*

želi vsem svojim poslovnim
prijateljem srečno in uspehov
polno novo leto
1962

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE

»VELEŽITAR«

vam želi v letu 1962 nadaljnjih uspehov pri
izboljšanju življenjskega standarda naših delovnih
ljudi.

L I K *»Savinja«*
CELJE

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT
VAM ŽELI MNOGO USPEHOV IN OSEBNEGA
ZADOVOLJSTVA V LETU 1962

*Srečno
novo
leto
1962*

.POLZELA'

* TOVARNA NOGAVIC IN DROBNE KONFEKCIJE * POLZELA *

KOLEKTIV

**GOZDNEGA
GOSPODARSTVA
CELJE**

VAM ŽELI SREČNO
IN USPEŠNO
NOVO LETO 1962

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA

»KURIVO«

VAM ŽELI OBILO
OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA
V LETU 1962 *

TRGOVSKO PODJETJE

»TOBAK« Celje

nudi cenjenim strankam
vse vrste cigaret
iz vseh tobačnih tovarn
Jugoslavije.

SREČNO NOVO LETO 1962

Svoje proizvode priporoča

Etol

TOVARNA ESENC
IN ETERICNIH OLJ
CELJE

SREČNO NOVO LETO 1962

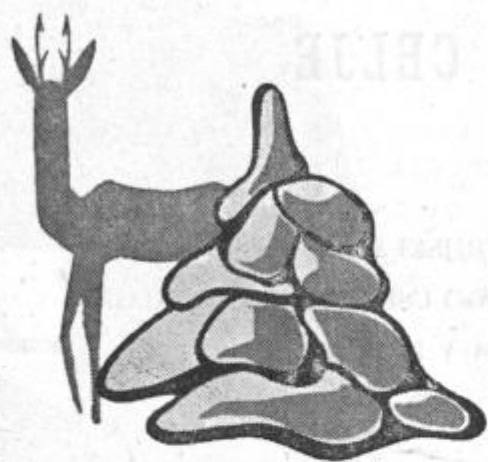
Prevoznništvo
CELJE

VAM ŽELI SREČNO
IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1962

GOSTILNA
Pri »Ribiču«

ŽELI
SVOJIM CENJENIM GOSTOM
SREČNO NOVO LETO 1962

Občinski ljudski odbor, Celje
Občinski komite ZKS, Celje
Občinski odbor SZDL, Celje
Občinski sindikalni svet, Celje
Občinski komite LMS, Celje
Občinski odbor ZB NOV, Celje

*Vam želijo v letu 1962 nadaljnjih uspehov
pri izboljševanju življenjskega standarda
naših delovnih ljudi*

CINKARNA

metalurško kemična industrija Celje

*želi vsem delovnim ljudem
kakor tudi poslovnim prijateljem
srečno in uspešno
novo leto*

1962

VELIKI LOV

Novoletna nagradna križanka

Povabili so me, da bi videl, slišal, posnel in zapisal kako je na praven velikem lovskem pogonu. Ker nisem lovec in zato popoln laik, se ne čudite, če bo zapis amaterski. Sicer pa se nisem nameril pisati za lovec, temveč ne-lovcem o lovljih. Lovcem pa dam priložnost, da enkrat zvečer pri topli peči »lovijo« spodsrljaje v mojem strokovnem izražanju.

MI SMO LOVCI, ZGODAJ VSTALI...

Za tiste, ki ob nedeljah radi lenuharijo pod pernicami, je šesta ura gotovo zgodnja.

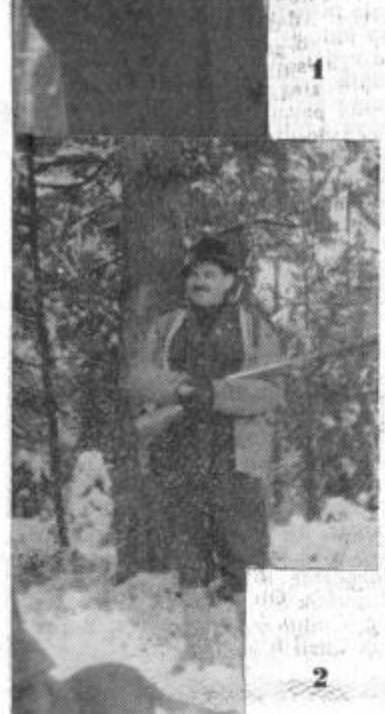
Bila je še tema in natakariče pri »Braniboru« so točile kuhano žganje za rano ogrevanje. Toda pustimo dekleta za točilno mizo. Odpeljali smo se z avtobusom. Nad štirideset lovcev s puškami, cela četa lovskih psov, nekaj fribcev, med njimi tudi jaz.

Onstran Ostrožnega se začenja črni les. Razsežne hoste na gričevju s strminami, fratami in gozdnimi potmi so bile zasnežene in polne sledov...

Hopla! Uhajam naprej...

... VSAK SVOJO PUSKO, NA RAMCO...

No, še preden se je to zgodilo, so lovski »generali« obeh tovariških lovskih družin »Hum« in »Grmada« določili lovovodjo. Bil je to tovariš Jeraša. Potem so se postavili v vrsto. Izločili so strelce za stojišča in lovcve za brakado. Ker se med lovci znajdejo različni ljudje, ki imajo različne položaje, bi bilo precej sitno po običajnih določilih stojišča. Da bi ne bilo nevoščljivosti zaradi boljših »standov«, so le-te enostavno prepustili sreči pri žrebu. Ker je pri lovu že vse odvisno od sreče.

TRARA TRARA, ZE TROBI LOVSKI ROG

Mene so določili za brakado. Tovariš Jeraša me je postavil ob svojo levo stran in mi seveda iz vjučnosti ni povedal, da nerode pri lovu storiijo še najmanj škode pri pogonu. Tu je potreben čim večji truše in lomastenje, da se divjad dvigne z ležišč in zdirja pred puške lovcem na stojiščih.

Zatrobil je Janez s svojo lovske trobento... Pozor... Raztegnjena vrsta lovcem v brakadi (tako sem slišal, kdo ve, če sem prav napisal), pobičev brez pušk, nemirno bevskaajoči psi, vse to je krenilo čez drn in strn, skoz frate in grmičevje... No divji prebivalci Crnega lesu so bili menda bolj redko naseljeni in dolgo je trajalo, da nam je prvi dolgošec pokazal svoje pete... Psi so dobili »nahode«, ko so vohljali po pršiču. Proti pričakovanju so zajci ta dan ležali in niso planili v beg, vse dokler ni bil kdo tako blizu, da bi lahko nasul soli na njihove repke.

Sem in tja je skozi hoste zadonel strel...

Janez, naj mi tovariš oprost, da sem tako domač, je sem in tja potresel tudi kako smreko: — Morda so zajci v vejevju? — je pojasnjeval. No jaz bi mu boja lahko nasedel.

DIVJAD MORA IMETI PRILIKO OBRAMBE

Spotoma sem zvedel marsikaj zanimivega. Nekaj tega o lovske etiki. Tu je vse podobno obredu. Nepišani zakoni veljajo na lovu. Stranota bi bila zalovca, ki bi streljal na zajca na ležišču, na ptico v gnezdu. Divjad mora imeti priliko za obrambo. To pa je beg... Če izvzamemo puško, ki nese na nekaj desetnih korakov, sta lovec in zajec enakopravna. Lovcev zalezuje, zajec naj pazi... Tako je pošteno in športno. Pri visoki divjadi je baje narobe. Na srnjad in druge parklarje se strelja samo, če žival stoji. Lovcev mora oceniti, če je žival za odstrel, povrhu pa bi ranjena žival kdo ve kje žalostno poginila v mukah... Humano, ali ne? Hm!...

PA Vendar JE MORAL EN ZAJCEK DOL PAST...

Prvi polčas je minil... To se pravi prvi del pogona.

Na »grafen standu«, kjer je svoje dni lahko vsak solar ustrelil kakšno kosmato reč, je bilo zbirališče. Ta dan je sneg na tem stojišču popil samo kri enega samega zajčka. Lovci, ki so se greli ob ognju in prigriznili, so pripovedovali o svojih smolah in srečah in o splošni »zajčji krizi«. Plen je za moje pojme bil že kar lep: Okoli dvajset zajcev in dva fazana.

Pozimj je dan kratek in dolgo nas niso pustili pri oddihu. Spet se je začelo, in to na novem področju.

Izmuznil sem se brakadi in ostal na stojišču pri tovarišu Fortunadu. Ni kazal na oko, kako malo je vesel »amaterja« v lovske zasedi.

Zakaj, sem se kmalu sam prepričal. Tovariš Fortunat, dolga leta lovec, ima sedemdeset let, pa je čil in uren kot vsak mladenič. Prvega zajca je položil, ko mu je bilo komaj petnajst let...

Hotel sem biti koristen, pa sem napeto gledal po hosti, kdaj jo bo pricvil kak dolgošec... Brakada je enega spodila proti nama. Videl sem ga, in v strahu, da ga on ni, sem pokazal z roko...

Lovcu je ušla krepka karajoča beseda... Nisem vedel, da ima ta plaha stvar tak vid. Na moj mah z roko jo je potegnil popolnoma drugam in čez trenutek je nekje na desni počilo: — No, vidite, Tale bi bil moj!

Od zgoraj navzdol: 1. Predsednik okrajne lovske zveze tov. Ančik »na položaju«. 2. Predsednik lovske družine »Hum« tov. Štucin na preži. 3. Lovovodja lovske družine »Grmada« tovariš Jeraša ni streljal, toda njegovemu vodstvu je treba pripisati dober delež pri plenu. 4. In končno naj tistim, ki ga ne poznate, predstavim trdo lovsko korenino tovariša Fortunata, ki je pri svojih sedemdesetih letih moral doživeti družbo nerodnega »lovokaza« na svojem stojišču...

Kaj sem hotel? LISICA JE ENA ZVITA ZVER...

Tega nisem vedel, pač pa slišal... Na naši desni je pokalo kot hudič... Ko smo končali, sem zvedel, da se je zvitoropka prikradla iz grmovja pri stojišču to-

Pred začetkom lova so se razdelili v dve skupini... O tem, kje bo kdo stal na preži, je odločil žreb...

variša Ančika, ki je bil gost pri družini »Hum«. Tovariš Ančik ni streljak, pač pa so pokali po njej drugi lovci na stojiščih. Mimo štirih ali petih zased je odnesla celo kožo, potem pa jo je vrigo. Svoje življenje si je dalá drago plačati, kajti naboji niso ravno poceni.

OBRACUN PRI MIKLAVŽINU...

Ko smo, oziroma ko so ostrobo šše zadnje obronke proti Ostrožnem, se je jelo mračiti. Zložili so plen ob cesto. Sestintrideset zajcev, dva fazana in lisica... Za moj okus je bil to pravi pokol med divjadjo, lovci pa pravijo, da je bil črni les skop.

Pri Miklavžinu je bil zaključek velikega lova. Tu je tovariš Ančik, predsednik okrajne lovske zveze, pohvalil obe družini, njuno tovariško sodelovanje, vzorno disciplino in vzgleden pogon. Cestital je lovcem, ki so dobili visoka lovska odlikovanja in razložil, da je lovstvo del gospodarstva in da bo lovska zveza v kratkem postala član Okrajne kmetijske in gozdarske zbornice.

Pa ni ostalo samo pri resnih besedah. Obilo lovskih je padlo, toda zabeležil bom samo eno, ki je bila ta dan »rojena«:

Fatalik CELJE

Vam želi v letu 1962 obilo sreče in zadovoljstva.

AVTOMOTOR CELJE

vam želi srečno novo leto 1962.

ŠTOK AVGUST

klepar in vodovodni inštalater Celje ul. 29. novembra 7 vam želi srečno in zadovoljno novo leto 1962.

Edina žena med lovci, Gradšarjeva, je imela stojišče v globeli ob gozdnem potoku. Zajec ji je pridrljal po potoku in tu ga je »upihnila«. Ker je zajec obležal v vodi, je imel moker kožuh, pa so jo kolegi ves čas dražili, da zajca sploh ni ustrelila, da je revež

Pred začetkom lova so se razdelili v dve skupini... O tem, kje bo kdo stal na preži, je odločil žreb...

utopil... Utopil je tudi dan v večer. Poslovlili smo se. Zase vem, da sem bil utrujen... Končam. Lovcem pa pošiljam za novo leto pozdravi: — Dober pogled tudi v prihodnjem letu! — J. Krašovec

Čitajte »Celjski tednik«

Za naše naročnike in bralce smo pripravili letos novoletno nagradno križanko z lepimi denarnimi nagradami:

- 1 nagrada 5.000 din
- 2 nagradi po 3.000 din
- 3 nagrade po 2.000 din
- 4 nagrade po 1.000 din
- 8 nagrad po 500 din

Rešitev križanke pošljite najkasneje do 8. januarja na uredništvo lista. Na kuverti označite »Novoletna nagradna križanka«. Reševalci iz Celja lahko oddajo rešitev tudi osebno v uredništvu.

Pri reševanju križanke Vam želimo veliko uspeha, pri žrebanju pa obilo sreče. Izid žrebanja bomo objavili 12. januarja. Uredništvo Celjskega tednika

Vodovodnik:

1. Partizansko ime komandirja 1. celjske čete. Franja Vrnčiča. 5. Imenik, kačipot. (V kvadrat s števil. 5, vpiši cel zlog). 10. Zensko ime. 11. Prednik AVNOJ-a. 14. Brani se, predvsem nadležnih žanjek. 16. Glasbeni izraz. 17. ... acta. 18. Jugoslovanska filmska igraalka-trena. 19. Kocini. 20. Trmoglavke. 22. Znanstvena slovenija. 23. Začetnici državnik C.S.R. 24. Partizanska ime Ivana Pinterja. 26. Različna samoglasnika. 27. Zibelka vsakega državljana. 29. Mesto v Italiji. 31. Premier najmlajše afriške države. 34. Lirska pesem. 35. Kozmetično sredstvo, tudi tovarna. 37. Neznanka v računovedstvu. 38. Vprašalnica. 39. Star kitajski denar. 41. Varnostni organ. 44. Organizacija bivših borec. 45. Sam-nemško. 48. Zdrava, krepka. 49. Manjši dobitok. 51. Mesto v Angliji. 53. Zelo dobra domača jed. 54. Dvojice. 55. Ime svetovno znane filmske igralke. (Afera na Trinidadu). 56. Pripovedna pesem. 58. Veznik. 59. Glej, glej ga, tu je. (italijansko fon.) 60. Avtomobilski znak za Kranj. 61. Recept. 63. Najvišji organ ZKJ začetnici. 64. Avtomobilski znak za Gorico. 65. Znan književnik iz Smihela v Sav. dolini. - začetnici. 66. Zanna podtalna organ-

nizacija v Franciji. 68. Obdobje. vek. 69. Glasbeni instrument. 70. Nemški konstruktor prvega plinskega motorja. 72. Pridi, pojdi - nemško. 73. Slovenski namiznoteniski igralci. 74. Arabski vladar. 76. Letosiščarski kraj ob Jadru. 77. Posvetovanje pesmi. 80. Nekateri. 81. Glasol: sbilje. 82. Sloviti madžarski nogometiš. (fon.) 83. Afriška država. 84. Ime črke. 85. Ljudjevit Gajs. 87. Blizajci sorodnik. 88. Debelejše palice. 89. »Primož Trubar«. 90. Igralna karta. 92. Ostra in zelo močna dela divje živali. 94. Zlata obala. 95. Moško ime. 97. Omanija, opaja. 98. Dalmatinsko moško ime. 100. Stiska. Kitajska delziška mera - 642 m. 102. Stranica trikotnika. 104. Turščice. 105. Rastlinska barva za lase. Sadež uspeva predvsem v Zapadni Indiji. 106. Srdit, razborit. 107. Pripadniki židovske verske sekte. 108. Raziskovalec podzemlja.

Navpično:

1. Gorč simbol zmagovalja. 2. Urad. 3. Znamenje. 4. Zjutraj. 6. Dozoreva. 7. Gora v Grčiji. 8. Podpredsednik Zvezne ljudske skupščine. 9. Gledališko delo. 10. Dezinfekcijsko sredstvo. 12. Moško ime. 13. Reagiranje na govor, predvsem v časopisu. 15. Ime znane ruske pesalkke Pavlove. 20. Nedavno umrl jugoslov. šah. mojster. 21. Enota, sestavni del. 24. Utapljam se. 25. Govori v tretji osebi. 27. Trata, ruše. 28. Najstarejši sitalski denar. 29. Psevdonim prvega sekretarja SKOJ-a. 30. Podobe iz preprostega življenja. 32. Različna, raznovrstna. 33. Reka v Srednji Aziji. 36. Veznik. 40. Mesto na Hrvaškem. 42. Romanski spolinik. 43. Sorodnik pakta »NATO«. 46. Zloglasen nemški general. 67. Neumnež, bedak. 69. Vrsta perila. 50. V morje segajoča dela zemlje. 52. Narodni heroj, komandant III. grupe odredov. 53. Pri. 57. Uradni zapisnik. 60. Glasbeni instrument. 62. Mladinski svetovni šah. prvak. 65. Naravni pojav. 67. Velika vodna žival. 68. Bivša tovarna konzerv na Primorskem. (fon.) 72. Začimba. 75. Zadetek v košarki. 75. Krvoločna žival. 77. Partizanske enote, začetnice. 78. Tiščim, porivam. 79. Ljubkavalno žensko ime. 86. Azijska reka. 88. Deloma vzdano ognjišče. 89. Sahovski izraz. 91. Psevdonim tragično preminulega komandanta NOV in POS. 93. Slovenski celovečerni film. 94. Potem, nato. 95. Reka v Švici. 96. Plin brez barve. 98. Najstarejša Atlantova hči v grški mitologiji. 99. Hlapljiva tekočina. 100. Predlog. 103. Izumitelj dinamita začetnici.

	1	2	3	4		5	6	7	8	9	
10					11	12	13		14	15	
16					17			18			
19					20			21		22	
23				24				25		26	
			27					28			
29	30						31			32	33
34			35			36		37		38	
39		40		41		42			43	44	
45	46		47	48				49	50		
51				52				53			
		54						55			
56	57		58					59			60
61	62		63					64		65	
66	67							68			
69							70	71			
72					73				74		75
76				77	78			79		80	
81			82				83				84
85	86		87				88			89	
		90	91		92	93			94		99
95				96	97			98			
100						101			102		103
104						105			106		
107									108		

NAGRADNA KRIŽANKA 1962!

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Srot in Kisel med izbranci

V nedeljo so bile v telovadnici na Taboru v Ljubljani izbrane tekme najboljših slovenskih orodnih telovadcev za sestavo republiške vrste, ki bo sodelovala 20. januarja na turnirju republik v Novem Sadu.

V skupnem ocenjevanju je zmagal Miro Cerar s 57,60 točkami, drugi je bil Stražišar (Jesenice) 55,00, tretji Tine Srot (Celje-Gaberje) 54,80, četrti Čelčnik (Jesenice) 53,30, peti Kisel (Celje-Gaberje) 51,00 itd.

Na posameznih orodjih je Srot zasedel naslednja mesta: preskok-tretje; konj z ročaji-tretje; krogi-prvo; drog-drugo; parter-drugo. Kisel pa je bil najboljši na bradlji, kjer je dosegel tretje mesto.

Kakor Srot tako se je tudi Kisel uvrstil v republiško vrsto.

ŠTEVILKE O DELU KOLEKTIVA CELJSKIH ATLETOV

Po uspehih, ki jih je doseglo atletsko društvo 'Kladivar' lahko štejemo sezono v letu, ki ga zaključujemo, med najuspešnejše v zadnjih desetih letih. To ne velja samo za rezultate, ki so jih njegovi člani in članice dosegli na tekmovanjih, temveč tudi za rezultate na področju množičnosti in širine atletike med mladno sploh. To je društvo mladih ljudi, bi lahko zapisali med drugim, društvo, ki črpa in išče svoje vrhove edinote na osnovi naravne selekcije iz množičnosti.

Naj o delu, ki so ga celjski atleti in atletinje opravili v 1961. letu in uspehih, ki so jih dosegli govorijo številke:

Celjski atleti so v letošnjem letu nastopili na 102 tekmovanjih doma in v tujini. Na vseh teh so dosegli 107 prvenstev, od tega 55 moških in 52 ženske, sicer pa 70 republiških, oziroma 37 državnih. Pri osvajanju naslovov republikanskih in državnih prvenstev so bili najboljši uspešni člani ter starejše mladinke. Ti so osvojili na 21 prvih mestih. Razen tega so člani AD 'Kladivarja' osvojili še šest naslovov balkanskih prvenstev.

Prav izdatna je bila tudi bira doseženih rekordov. V celoti so morali organizatorji tekmovanja napisati za celjske atlete in atletinje 209 rekordnih zapisnikov, od tega 62 za moške ter 147 za ženske. Od skupnega števila doseženih rekordov odnada 114 na republiške ter 95 na državne. Med tekmovalci, ki so se največkrat vpisali v seznam rekordov, so bile na prvem mestu mlajše mladinke, ki so v 1961. letu dosegle kar 79 rekordnih rezultatov, od tega 43 republiških in 36 državnih. Njim sledijo pionirji, ki so postavili 38 rekordov, nato pionirke (35) itd. Četudi te številke ne potrebujejo komentarja, pa je vendarle prav, da vnovič ugotovimo, da je osnova celjske atletike prav v udejstvovanju mladih tekmovalcev. To je uspeh, s ka-

lerim se v državi ponosa edinote AD 'Kladivar'. Seznam rekordov pa so v 1961. letu izpopolnili še trije balkanski najboljši rezultati.

Če pa bi pregledovali rezultate, ki so jih celjski atleti postavili v posameznih disciplinah bi videli velikanski napredek ne samo v zboljšanju povprečkov, temveč tudi v številu nastopajočih. Tako je na primer samo na seznamu teka na 100 metrov za moške vpisanih 66 imen, v isti disciplini za ženske pa 45 tekačic. Tem vrhovom stojijo nasproti tudi nekatere slabo zasedene discipline. Tako so na lestvici teka na 10.000 metrov samo štiri imena, v metu diska za ženske pa komaj dvanaest. Tudi te primerjave povedo, kam bo treba v bodoče posvetiti več pozornosti. Gotovo je, da so dolge proge pri moških ter meti pri ženskah najslabše zasedene discipline.

Zanimivi so tudi podaki, ki go-

vorijo, kje so celjski atleti sploh nastopili. Vsega skupaj so se udeležili 102 tekmovanj, od tega 38 v Celju, 33 v Sloveniji, 20 izven meja naše republike ter 11 v inozemstvu. Sicer pa so nastopili na 20 mednarodnih prireditvah, na 30 zveznih, 16 republiških, 17 meddruštvenih, 13 društvenih in 6 ostalih.

Strokovna vzgoja kadrov je bila zaupana sedmim društvenim trenerjem, oziroma instruktorem. Pod okriljem AD 'Kladivarja' je delal tudi sodniški zbor, ki je svojo nalogo opravil več kot zadovoljivo.

Če bi na koncu primerjali dosežene rezultate pri AD 'Kladivarju' z onimi, ki so značilni za ostale atletske kolektive v državi, potem bi morali tudi letos zapisati —

AD KLADIVAR JE ABSOLUTNI DRŽAVNI PRVAK V ATLETIKI. —mb

Prve skakalne tekme v Velenju

Bizjak — 34,5 m

Pred dnevi so v Velenju izkoristili prvi sneg in pripravili skakalne tekme, najprej na 30, potem pa še na 40-metrski skakalnici. Med tridesetimi tekmovalci se je obkrajat najbolj izkazal mladinec Bizjak, ki je dosegel najdaljša skoka. Tako je na manjši skakalnici pristal pri 27,5 metra, na večji pa pri 34,5 metra. Prav lep uspeh je dosegel tudi član Krevsel, ki je skočil 33,5 metra daleč.

Tapetništvo in ObLO Celje

Pred kratkim je bilo zaključeno namiznoteniško tekmovanje moških in ženskih skakalnih ekip v občini celjske občine. V moški konkurenci je do konca vzdržalo enajst, v ženski pa vseh šest ekip.

V kmnih ocenah so se mošva zvrstila takole: Tapetništvo 9, Tovarna tehta 8, gimnazija 8, Elektro 7, IFA 7, Celjski tisk 6, Partizan mesto 3, Aero 3, Kovinotehna 1, Ingrad 1 in Škojca vas 1 točka. Ženske: Občinski ljudski odbor 5, Kovinotehna 4, Celjski tisk 3, Elektro 2, Partizan mesto in gimnazija 1.

ZACETEK ZVEZNE LIGE V HOKEJU NA LEDU HDK Celje-Medveščak

Tretjega januarja 1962 bodo na vrsti prve tekme zvezne lige v hokeju na ledu. V zahodni skupini bosta dve tekmi in sicer v Celju HDK Celje : Medveščak (Zagreb) ter na Jesenicah Jesenice : Ljubljana.

Celjsani so se za prvo tekmo temeljito pripravili, saj se zavedajo važnosti tega dvoboja. Tekma se bo brzkone začela ob 18. uri na drsališču v Mestnem parku.

Ostali tekmi prvega dela prvenstva pa bosta: 6. I.: Celje : Jesenice in 10. I.: Celje : Ljubljana.

Cesitlamo vsem poslovnim prijateljem srečno novo leto in želimo mnogo uspehov v letu 1962

Priporočamo naše kvalitete izdelke- orodje, odkovke in de'e za puge.

**Kolektiv
Tovarne kovanega orodja
Zreče**

58, 59... smuk!

— Celjski smučarji so v glavnem pripravljani na sezono, ki se letos ponuja v drugačni obliki, kot prejšnja leta, je med drugim dejal predsednik komisije za smučanje pri Okrajni zvezi za telesno kulturo in predsednik celjskega smučarskega kluba, Franc Lužnik.

— Kaj je novega v taboru celjskih smučarjev?

— Pred začetkom sezone se je društvo celjskih smučarjev pripojilo k železniškemu športnemu društvu Celje in tako dobilo novo streho, ki bo prav gotovo topla in prijetna. Te dni pa se je vrnila s treninga v Bad Gasteinu skupina naših tekmovalcev. V glavnem bo naše delo posvečeno mladini. Članov-tekmovalcev v našem klubu skoraj nimamo več, za to pa dolgo vrsto obetajočih mladih smučarjev.

— Kakšen načrt pa ima komisija za smučanje pri Okrajni zvezi za telesno kulturo?

— Največ skrbi in tudi sredstev bo potrošenih za vzgojo kadrov. Tako bo že prvo soboto in nedeljo v januarju prihodnjega leta obnovitveni tečaj za smučarske učitelje in vaditelje. Na ta tečaj bomo povabili samo tiste smučarske delavce, ki so se že doslej izkazali in ki bodo marljivo delali tudi v letošnji sezoni. Ta tečaj bo brzkone na smučarskih okoli železničarskega doma pri Misljinji.

— Kako pa je s programi in skakalnicami?

— Med uveljavljene smučarske proge za alpske discipline štejemo Resevno, Celjsko koč, Paški Kozjak, Medvedjak, Sleme, Smohor, Aljažev hrib, kjer bo letos delala žičnica-vlečnica, nadalje Okrešelj ter Raduho. Nekoliko drugače pa je s smučarskimi skakalnicami.

Najbolje je to stanje urejeno v Velenju, nekoliko slabše že v Celju, kjer je smučarska skakalnica v parku pravo sankališče. Novo manjšo skakalnico smo dobili tudi na Polulah. Skakalnica v Vojniku je postala podrtija. Najtežje pa je na Ljubnem, kjer jih že močno boli glava, ker so se pred leti odločili za gradnjo 60-metrške skakalnice. Zdaj ni n'kogar, ki bi ta objekt vzdrževal. Razumljivo pa je, da se pojavlja vprašanje odgovornosti do trošenja družbenih sredstev. Ta primer naj bo zgled, kako ne smemo delati. Mi potrebujemo majhne skakalnice in ne kar naenkrat velikanske. Zato tudi zdaj priporočamo vsem organizacijam, naj se odločajo za gradnjo 20-metrskih skakalnic in ne večjih, kajti takšne so tudi najbolj primerne za vadbo. —mb

pa bo tudi skozi te šole šlo več tisoč mladih ljudi.

— Ali so v programu kakšne večje prireditve?

— So. Tudi v organizaciji prireditev, oziroma tekmovanj bo glavni poudarek na množičnosti. Zato bomo do največje možne mere skušali uveljavljati množično udeležbo na šolskih, oziroma krojevnih tekmovanjih. Po našem programu naj bi ta tekmovanja trajala vse do 10. februarja. Tudi občinska prvenstva bodo imela množičen značaj. Opravljena naj bi bila 11. februarja, Okrajno prvenstvo pa bo 18. februarja na Paškem Kozjaku. Vsa ta prvenstva bomo razpisovali za vse discipline in vse skupine pionirjev, mladincev in članov obeh spolov. Razen tega nas čaka medmestni dvoboj Celje-Zagreb, ki bo 28. januarja na Sljemeru pri Zagrebu. Zadnjo nedeljo v februarju bomo imeli večjo prireditev v počastitev pohoda Stiranjaste divizije. Tekmovanje bo na Paškem Kozjaku. Za prvi maj pa bomo spet pripravili tradicionalno smučarsko slavo na Okrešlju.

Mimo klasičnih smučarskih disciplin bomo priporočali še sankanje. Po našem mnenju bi se lahko uspešno razvil tudi ta sport, ki ima veliko simpatizerjev tako med mladino, kot med odraslimi.

Slavnosti v počastitev dneva Jugoslovanske ljudske armade je izpopolnilo zborovanje na Slandrovem trgu, ki je veljalo tako obujanju spominov na nastanek, pot in povojni razvoj ter vloge ljudske armade, kot tudi počastitvi spomina vseh junakov, ki so padli v borbi za našo svobodo. Na svečanosti je govoril major Nikoja Radoman (na levi), drugi del programa pa je dopolnila godba na pihalu železničarskega prosvetnega društva France Prešeren ter mlada recitatorja. Častno salvo je izstrelila tudi enota JLA.

Novoletni ocvirek

Dnevi pred novim letom so polni pričakovanj, nestrpnosti, radovednosti v očeh, izpopolnjeni so s številnimi obhodi trgovin, drogerij, papirnic in knjigarn. Išče mo darila, jih izbiramo, se jezimo in kupujemo. Če bi bile celjske trgovine vedno tako slabo založene kot so pred novim letom, ne vem, kam bi prišli, je zadnjič na cesti nekdo ogorčeno pripomnil. In prav je imel!

Po vsem Celju, po vseh knjigarnah in papirnicah sem iskala zlate ali srebrne trakove, da bi zvezala darilne zavoje. Zal, so mi povsod odgovorili, da je trakov zmanjkalo. In celo to, da jih pred novim letom ne bodo več dobili, so mi razložili.

»Kaj pa papir? Vestje, tak lep, svetleč papir?«

Tudi tega ni bilo in če ne bi imela doma v nekem predalu črnega fondasa, bi darila, ki smo jih s takim veseljem pripravljali, ne bila na oko prav nič privlačna. Ujezilo me je, in ne samo mene, verjetno še marsikoga drugega in šla sem in napisala ta-le droben protest. Tako kot, da celjski trgovci ne bi vedeli, da ob takih praznikih vsega zmanjka! Pa ne samo zlatih trakov in svilene papirja — tudi kravat, rokavice, perila, rut, šalov in podobnega bi moralo biti mnogo, mnogo več. In to ne samo do 24. decembra, temveč tudi po tem datumu. —iv

PREBIVALSTVA

V času od 18. do 25. 12. 1961 je bilo rojenih 18 dečkov in 15 deklic.

Pomrli so se:

Franc Vehor, čevljarški pomočnik iz Celja in Ana Lavbič, tkalka iz Sempetra v Sav. del. Ivan Venko, mizarški pomočnik iz Dola pri Hrastniku in Jožeta Sinkovec, bančna uslužbenka iz Radeč. Mihal Tržan, električar iz Celja in Cecilija Gračner, delavka iz Rakitovec, Branko Salei, klinični zdravnik in Alojzija Jager, šivilja oboja iz Celja. Franc Javeršek, poljedelec iz Babne reke in Marija Pokelšek, poljedelka iz Ljubčane. Bogomil, Milan Kotnik, uslužbenec in Ana Sever, uslužbenka oboja iz Celja. Ivan Gorenšek, monter centralne kurjave iz Frankolovca in Marija Dremel, medistinja iz Zadobrovc. Ferdinand Gašek, električar iz Celja in Marija Hoško, slaščičarka iz Velenja. Aleksander Bezenšek, mizar in Karolina Jakovljevič, gospodinja oboja iz Celja. Danijel Perčič, strojni inomehanik iz Celja in Blanka Nerat, frizerka iz Zaleca. Herman Mlakar, zidarski pomočnik iz Zepine in Karolina Vrečer, delvka iz Smiklavža. Bernard Petre, železničar iz Dol pod Goško in Ivanka Dobšek, delavka iz Strmca. Janez Turin, tofer iz Celja, Zdenka Ojsteršek, krojaška pomočnica iz Laškega.

Umrli so:

Karolina Wetzi, gospodinja iz Celja, stara 80 let. Martin Novoselič, upokojenec iz Suhadol, star 61 let. Marija Gorenšek, gospodinja iz Lipe, stara 47 let. Rudolf Mlakar, pekarski mojster iz Celja, star 59 let. Marija Povše, upokojenka iz Laškega, stara 64 let. Jožef Puhlin, kinoaparater iz Celja, star 60 let.

VOJAKI ČESTITAJO

Vsem sorodnikom, znancem in naročnikom Celjskega tednika želijo srečno, zdravo in pri izgradnji naše socialistične domovine uspešno

LETO 1962

fantje, ki služijo vojaški rok pri VP 8137 — Reka: Plevnik Jože, Jernejčič Franc, Ribič Marjan, Zapušek Oto, Turnšek Mirko, Arčič Vinko, Zupanc Hinko, Borovnik Ciril in Bračič Jože.

ALPSKI TRG

CENE NA CELJSKEM TRGU

Krompir 50-60 (32), belo glavnato zelje 50-50 (30-40), rdeče zelje 50-60 (40), kislje zelje 60-70 (70), kislje repa 50, ohrovti 60-80, peteršilj 150-250 (200), solata 150-250 (230), cvetača 140 (140), radič 400, visok fižol 130-160 (150), nizek fižol 110-150 (130), jabolka 75-60 (60), bruske 100-120 (130), suho sadje (50), suhe slive 150-180 (210-240), grozdje 220, pomaranče (240-290), limone (240-250), jajca 35 (30).

Mraz nam vretkeli teden res ni prizanesel. Nabrijo nas je od vseh strani. Ostajali smo doma in se stiskali okoli tople peči. To je potrdilo tudi stanje na trzinici, saj je bilo pretekli teden ves čas malo prodajalcev in prodajalk. Trg je bil slabo preskrbljen in upajmo, da bo prihodnji teden bolje.

Razpisna komisija pri Okrajnem zavodu za socialno zavarovanje v Celju razpisuje naslednja delovna mesta:

2 referenta za priznanje pokojnin

Pogoj: zvanje referent I. ali II. vrste

2 referenta za priznanje invalidnin

Pogoj: zvanje referent I. ali II. vrste

2 strojepiski I/B

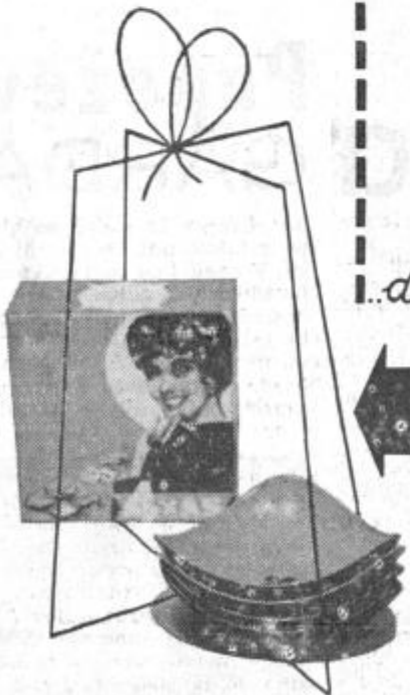
Rok za vlaganje prošelj do 20. januarja 1962.

Reflektanti naj priložijo življenjepis ter kolkujejo prošnje z 50 din.

V prodaji že v mesecu januarju

NJEGOVA PRVA SKRIVNOST.

...darilo za Vas:

4xAS

KOMPLET PEPELNIKOV V LEPIH PASTELNIH BARVAH

TOVARNA EMAJLI RANE POSODE CELJE

KOLEKTIV AVTOOBNOVE CELJE

želi vsem svojim cenjenim strankam srečno in uspeha polno

Novo leto 1962

PLESKARSTVO IN MIZARSTVO ZALEC

razpisuje delovno mesto

računovodja

Pogoji: Najmanj 2-letno prakso v komunalni ali obrtni stroki.

Naslop službe s 1. januarjem 1962.

Plača po dogovoru.

»KOMPAS« CELJE razpisuje mesto

REFERENTA

Pogoj: srednja šolska izobrazba z znanjem izključno pod nadzorstvom elektromonterja podjetja. Nadzor elektromonterja za ta dela je brezplačen.

Plača po pravilniku o razdelitvi osebnih dohodkov. Nastop takoj. Pismene ponudbe poslati na naslov: »Kompas« Celje

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1962

VAM ŽELI

HMEZAD, ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE ZA IZVOZ HMELJA ZALEC

IZVOZNIK SLOVENSKEGA ŠTAJERSKEGA HMELJA IZ SAVINJSKE DOLINE

Brzovjav: Hmezad Zalec — Teleprinter: 03414 — Telefon 22 in 18

Mnogo uspehov in sreče v letu 1962 želijo svojim odjemalcem in poslovnim tovariščem:

Trgovsko podjetje »POSTREZBA« CELJE, Mariborska 10, ki bo tudi v novem letu nudila ceneno blago.

Salon »NEVA« Izdelovalnica ženskih oblačil in perila, Tomšičev trg 9 in se priporoča tudi v novem letu.

Trgovsko podjetje »KURIVO« CELJE, točni dobavitelj kuriva in gradbenega materiala.

VELENEK MIHAEL elektroinštalaterstvo

Celje, Mariborska 48 telefon 25-66:

Izvršujem vsa inštalaterska dela v mestu in na deželi kakor tudi vsa v stroko spadajoča popravila v delavnici in tudi na domu. Svojim cenjenim strankam želim zdravo in uspešno polno leto 1962.

»FOTOLIK« CELJE, ki bo v letu 1962 še izboljšal izdelavo slik.

SIMENC IGNAC, izdelovanje krtač in čopičev za industrijo, obrt in trgovino Celje — Levstikova ul. 2.

SLIKARSTVO »DOM« CELJE, solidni izvrševalec vseh soboslikarskih in pleskarskih del.

»LESNINA« Trgovsko podjetje z lesom, lesnimi izdelki in pohištvom Ljubljana, Prodajalna Celje se priporoča v novem letu 1962.

Dolžan Franjo kleparstvo in vodovodne instalacije

Celje UL. BRATOV VOŠNJAČOV

SREČNO NOVO LETO 1962

OBJAVE IN OGLASI

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE V CELJU

Petek, 29. decembra 1961 — ob 13 uri: Vandot-Stante KEKEC IN MOJCA Zaključena predstava za tovarno »Metkoc« Celje

Sobota, 30. decembra 1961 — ob 10. uri: Vandot-Stante KEKEC IN MOJCA Zaključena predstava za tovarno »Metkoc« Celje

— ob 14 uri: Vandot-Stante KEKEC IN MOJCA Zaključena predstava za tovarno Toper Celje

Sreda, 3. januarja 1962 — ob 15.30 uri: Saul Levitt: PROCES II. šolski abonma in izven

Cetrek, 4. januarja 1962 — ob 19. uri: Saul Levitt: PROCES III. šolski večerni abonma in izven

Petek, 5. januarja 1962 — ob 15.30 uri: Saul Levitt: PROCES I. šolski abonma in izven

Sobota, 6. januarja 1962 — ob 16. in ob 20. uri: Vinko Stregar: HEROICA Gostovanje v Velenju

Nedelja, 7. januarja 1962 — ob 10. uri: Saul Levitt: PROCES II. nedeljski dopoldanski abonma in izven

— ob 15.30 uri: Saul Levitt: PROCES I. izven

8. januarja 1962 — ob 19. uri: Milan Doković: LJUBEZEN Gostovanje na Ponikvi

9. januarja 1962 — ob 20. uri: Saul Levitt: PROCES Gostovanje v Mozirju

11. januarja 1962 — ob 16. uri: Saul Levitt: PROCES Gostovanje v Trbovljah

IZLETNIA

PRESENEČENJE ZA VAS!

6 dnevno potovanje z avtom in deželne snage, piramid v velbdod in puščav Egipt in Grčijo z ogledom KAIRA in ATEN v mesecu maju 1962 — CENA PĚOPAGANDNA! Prijave v poslovalnici do 15. marca 1962!

SMIČARJI in ljubitelji zimskega športa udeležite se 7 dnevnega potovanja na svetovno smučarsko prvenstvo v CHAMONIX v mesecu februarju 1962.

5-dnevno strokovno ekskurzijo na mednarodni sejmi usnarjskih izdelkov v OFFENBACHU v dneh od 17. 2. do 22. 2. 1962. Potovanje organizira obrtna zbornica skupno z industrijskimi podjetji menijske stroke. Cena: 22.900.— din

Za člane obrtne komunalne zbornice in ostale zainteresirane: 4-dnevno potovanje v FIRENCE na mednarodni sejem obrti v mesecu maju 1962.

4-dnevno potovanje na Dunaj za ogled mednarodnega velesejma v mesecu marcu 1962.

5-dnevno potovanje v MUNCHEN na ogled mednarodnega obrtniškega velesejma v mesecu aprilu 1962.

Prijave sprejema naša poslovalnica.

Za bivanje interniranca, njihove ožje sorodnike, sorodnike umrlih v taboriščih in vse ostale člane ZB 6-dnevno potovanje v RAVENSBÜCK IN SACHSFRIBAUSEN ob obletnici osvoboditve taborišča.

ZAHTEVAJTE PROGRAME! NUDIMO VAM SLEDFICE USLUGE.

Izlete, prevoze in strokovne ekskurzije z avtobusi, vlaki, ladjami, avioni doma in v inozemstvu.

VAŠA POTNIH LISTOV IN TUJIN VIZI

VAŠE VRSTE VOZOVNICI

SPREJEMAMO VAŠI TURISTIČNE INFORMACIJE!

Za cenienu narčala se priporoča 17.1.1962 naslednja Celje, Tivolj ... 3 (nasproti avtobusne postaje), tel. 28-41

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega moza in očeta **FRANJA SEGA** se zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti, izrekli ustmeno ali pismeno sožalje ter darovali vence in cvetje. Zahvaljujemo se vsem govornikom: tov. Tomažiču, upravitelji Joštovi, tov. Jugu, Košenina Maku, Mohar Francu iz njegovega razreda. Se posebej hvala kolektivnu vajenske šole »Boris Kidričič«, učencem, tov. Lužniku, društvom »Partizan« političnim organizacijam, pevskim zboroma Učiteljskega in I. Osnovne šole, godbi, sorodnikom, znancem, stanovskim kolegom in razredom. Za zadnje slovo iskrena hvala tudi številnim vaščanom Gomilskega. Za skrbno nego se zahvaljujemo dr. Rojniku, dr. Flejšu in dr. Mikacu.

Družina Segal

Za usnjarske strokovnjake organiziramo 6-dnevno potovanje na MEDNARODNI USNJARSKI VELESEJEM V OFENBACHU v času od 18. do 23. februarja 1962, prijave sprejemamo do 30. decembra 1961. Cena potovanja 34.600 din.

STANOVANJA

MLAD gradbeni inženir išče v Celju opremljeno ali neopremljeno sobo, Naslov v upravi lista.

NUJNO ISCEM prazno ali opremljeno sobo. Ponudbe pod »Dobro plačnik« na upravo lista.

KUPIM

Rabljene knjige kupujem. Dolski Ivan, TOB Celje.

Kapino 6 ali 8 okenski kozolec z trupom. Ponudbe pošljite na Kmetijsko gospodarstvo Rimske Toplice s ceno in opisom stanja kozolca.

RAZNO

DEPNIK ITALIJANSKI, zlojživ izgubljen v soboto ob pol petih od Ceste na Ostrožno do Rbica vrati istotam prosi nagradi.

ODDAM TAKOJ GARAZO! Naslov v upravi lista

OBVESTILA

Kurirji III. relednega sektorja Stajerske zbirajo zgodovinski material svojega sektorja za časa NOB. Naš sektor je štel čca 530 borcev danes pa imamo seznan samo za 130 kurirjev. Vse borce in borke, ki so sodelovali pri tej organizaciji prosijo odbor da prijavijo svoje sedanje naslove in naslov TV postaj kjer so delali za časa vojne. Obenem naprošamo vse aktiviste ki posedujejo kakršno koli gradivo o sodelovanju s TV postajami (slike ostali dokumenti) da pošljejo na naslov Gole Edvard direktor LJK Celje.

Kakor vsako leto, opozarjamo tudi letos vse potrošnike vode, da si pravčasno in temeljito zavarujejo vse vodovodne naprave, posebej še vodomere.

Odgovornost za vsako okvaro, ki bi jo povzročil mrz, prevzame potrošnik sam.

PLINARNA-VODOVOD CELJE

PROSVETNI DELAVCI

Za ljubitelje umetnosti in kulture, še posebej pa za prosvetne delavce v času semestrskih počitnic, 6-dnevno avtobusno potovanje po SREDNI ITALIJI: FERRARA—BOLOGNA—FIRENZE—SAN MARINO—RAVENNA. Cena potovanja vključeni stroški za potni list 24.500 din, prijave sprejemamo do 5. januarja 1962.

Za strokovnjake trgovskih in drugih podjetij organiziramo tudi letos tradicionalni ogled DUNAJSKEGA VELESEJMA v času od 11. do 18. marca 1962. Prijave sprejemamo do 30. februarja 1962, cena potovanja din 20.300.—

POŠERNO OBVESTILO! Organiziramo 3-dnevno potovanje v TRST in BENETKE, lahko se prijavijo posamezniki. Cena aranžmana 7900 din, stroški za potni list niso vključeni. Prijave sprejema KOMPAS CELJE do zaključenege štetila.

Kmetijski strokovnjaki! Organiziramo 5 dnevno avtobusno potovanje v Verono (v času od 11. do 19. marca 1962). Ogled 64. mednarodnega kmetijskega velesejma. Cena potovanja 19.800.— din.

Član trgovinske zbornice! Organiziramo 5 dnevno avtobusno potovanje v Milano (od 12. do 17. aprila 1962). Ogled milanskega mednarodnega velesejma. Cena 20.700.— din

PRED VSAKIM POTOVANJEM OBISCI TE POSLOVALNICE KOMPAS CELJE, TOMŠIČEV TRG 1 — telefon 25-50.

Uredništvo Celje, Tivolj trg 3 potni predal 16 — telefon 25-23 in 25-24 uprava Celje, Trg V. kongresa 5 — potni predal 152 — telefon 25-75 in 20-89 — tekoči račun pri Narodni banki Celje: 605-21-656 — izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna 400, četrt letna 200 din Inozemstvo 2400 — posamezna številka 20 dinarjev Rokopisov ne vračamo — sprejem nglasov, razpisov in objav vsa ko sredo do 12 ure v oglaševalnem delku, Trg V. kongresa 5

Informacije o oglasih, razpisih in objavah dobitte le v upravi Celjskega tednika!

OPOZORILO

Elektro-Celje ponovno opozarja prebivalce na svojem delovnem območju v naslednjem:

1. Obsekavanje in podiranje drevja v neposredni bližini električnih naprav je dovoljeno izključno pod nadzorstvom elektromonterja podjetja. Nadzor elektromonterja za ta dela je brezplačen.

2. Lastniki gozdnih parcel in sadovnjakov so dolžni, da vsako sečnjo predhodno prijavijo podjetju Elektro-Celje bodisi osebno, pismeno ali po telefonu na številko podjetja 23-21 Celje.

3. Na tako pravočasno prispelo prijavo za sečnjo, bo odposlan elektromonter, ki bo brezplačno nadzoroval sekanje drevja, da prepreči nesreče in za varuje življenje ljudi pred električnim tokom in prepreči škoda, ki bi mogla pri teh delih nastati na vsesplošnem ljudskem premoženju kot tudi posledice, ki bi jih utrpeli zlasti občutljivi odjemalci vsled prekinitve v dobavi električne energije kot so: bolnice, pošte, železnice, industrija in drugi.

4. Elektro-Celje bo primorano proti osebam, ki ne bodo upoštevale tega opozorila predlagati pristojnim oblastem uvedbo kazenskega postopanja z zahtevkom povrnitve celotne nastale škode.

ELEKTRO-CELJE CELJE

Celjska mestna hranilnica obvešča cenjene vlagatelje desetletnega nagradnega varčevanja, da so bile komisijsko izzrebane vloge nagradnih varčevalcev z denarnimi nagradami in sicer:

- 1. nagrada št. hranilne knjižice 100488/51 din 10.000
- 2. nagrada št. hranilne knjižice 96564/51 din 5.000
- 3. nagrada št. hranilne knjižice 97745/51 din 3.000
- 4. nagrada št. hranilne knjižice 96474/51 din 2.000
- 5. nagrada št. hranilne knjižice 97303/51 din 2.000

Zgoraj navedene vlagatelje prosimo, da se zglasijo v našem zavodu zaradi vpisa nagrad v hranilne knjižice.

Celjska mestna hranilnica želi vsem svojim vlagateljem srečno in veselo novo leto 1962

KINO

30.—31. 12. 1961 »SKUPNO STANOVANJE« — jugoslovanski film

1.—4. 1. 1962 »SIN RDECEGA GUSARJA« — italijanski barvni Csc film

5.—8. 1. 1962 »DORNI NOREC« — ameriški barvni VV film

9.—11. 1. 1962 »PUSTOLOVEC PRED VRATIL« — jugoslovanski film

KINO METROPOL

29.—30. 12. 1962 »DARBY O'GILLE« — ameriški barvni film

1.—4. 1. 1962 »KARTAGINA V PLAMENIH« — italijanski barvni Csc film

5.—9. 1. 1962 »VZBURKANO MESTO« — jugoslovanski Csc film

10.—14. 1. 1962 »STRTA ZVEZDA« — ameriški barvni Csc film

MATINEJA

31. 12. 1961 »MLADOSTNA LETA« — ruski barvni film

KINO DOD »SVOBODA«

»PMPETER V SAVINJSKI DOLINI«

30.—31. 12. 1961 »PRIJATELJ JOE« — ameriški barvni film

1. 1. 1962 »ČEZ PLANINE DIVJEGA ZAHODA« — ameriški barvni Csc film

PRODAM

SIVALNI stroj znamke SINGER nov, ter dobro ohranjeno moško kolo znamke STYER prodam. Naslov v upravi lista

HISO, gospodarsko poslopje, 1 ha zemlje, sodonosnik za 800.000.— napredaj. Mlakar Franč, Delavska 16 Celje.

HISA, masivno zidana, podkletena, z vodovodom, kanalizacija, v centru prometnega kraja se prodaja eventuelno tudi deloma. Informacija: Sentjur 101 pri Celju

PRASICA ZA ZAKOL prodam, Dervovšek Cesta v Lektorju 34.

MOTORNKO KOLU VESPO 150 ccm model 1958 odlično ohranjeno prodam. Maver Celje, Aškerčeva 2/1.

STANOVANJE, ODNOSNO POLOVICO dvostanovniške hiše prodam najboljšemu ponudniku. Signovanje vseljivo! Informacije vsakodnevno od 15. do 18. ure Majstrova b. pridliče, Celje.

SLUŽBE

VISOOKVALIFICIRANA moč s 14 letno prakso na vodilnem mestu želi zaradi oddaljenosti menjati službo za drugo, primernejšo v Celju ali okolici. Naslov v upravi lista.

NOVOLETNE ŽRTVE - davno danes

Dolga bi bila pripoved in naprositi bi morali številne zgodovinarje, arheologe in narodopisce, da bi mogli posredovati vernejšo podobo o tem, kako so ljudje začeli praznovati novoletne praznike, kako so jih praznovali v tisočletjih, kako jih še praznujejo na naši zemeljski obli.

Praznovanje naovega leta pa brez dvoma začenja v davnini pri ljudstvih, ki so živela v ostrejših vremenskih razmerah, ki so častila Sonce kot najvišje božanstvo. Zakaj Sonce, je jasno, saj je zanje pomenilo vir življenja in toplote. V hudih zimah so ljudje trpeli lakoto, doživljali so nesreče, bolezni in podobno. Težko je bilo loviti divjad, v zamrznjenih rekah ni bilo lahko loviti ribe, zato je hrana hitro pošle...

Novoletni dnevi pa so pomenili prehod. Najkrajši dan v letu so ljudje vsekakor tudi brez ure izmerili. Ko pa se je začel dan daljšati, ko je Sonce napovedovalo spet svoj prihod, se je ljudem vračalo veselje nad bližajočo se pomladjo.

Novoletni prazniki pa so bili povezani z različnimi ritualnimi obredi. Primitivni ljudje so si hoteli na različne načine zagotoviti naklonjenost sončnega božanstva, zato niso redke bile tudi krvave žrtve ob ceremonijah novoletnih praznikov. Kelti, stari prebivalci evropske celine, ki so naseljevali tudi naše kraje, so žrtvovali žive

ljudi. Običajno, kot vidimo na naši sliki, so to bile ženske, ki so jih žive sezgali, da bi preprosili Sonce, naj vrne Zemlji svojo plodno toploto.

Ko je potem tudi mnogoboštvo zamenjala nova vera, krščanstvo, so novoletne praznike, ki so bili globoko zakoreninjeni v ljudstvih, obdržali in jim dali novo vsebino - rojstvo odraslega.

Toda odmaknimo se od prazgodovine. Novoletni prazniki so domala vsakemu ljudstvu dali številne običaje, ki se prepletajo z verskimi obredi in podobnim. Kravah žrtve seveda ni več. Prevladuje pa še vedno vrsta običajev, ki simbolizirajo veselje. Ponekod imajo naravnost presenetljive

vo koristne običaje. Tako na primer v nekaterih predelih Azije velja zakoreninjena navada, da je treba do novega leta poravnati vse dolgove. Tega običaja se še vedno držijo in dolžnikov ni treba posebej opozarjati.

Kot rečeno novoletni prazniki so malone pri vseh ljudstvih najvažnejši. Ker pa veselje in žalost hodita skupaj, so tudi novoletne žrtve zelo številne.

Moderne oblike novoletnih žrtv so avtomobilizem, poboji zaradi alkoholizma, požari itd. Znano je, da Amerika vodi v številu žrtv. Med 91.000 žrtvami nesreč v lanskem letu, je okoli 5% takih, ki jih prštevali k novoletnim nesrečam. Tu je seveda govora le o smrtnih primerih, poškodbe pa bi nanesle številke, ki bi šle v sto tisoče.

Ko smo že pri tem, da tudi pri nas ne hodijo več peš, se v novoletnih praznikih izogibajmo tradicije, da splošno veselje poraja posamezne tragike - tako nekoč, kot danes.

RUSKA TROJKA

Trojka - starodavna ruska vprega je za širne ruske stepe prav takšna zimska idila, kot pri nas Bloška planota, kjer v zimi staro in mlado smuča.

Trije konji vpreženi pred živopisno pobarvane sani. Kraguljčki na ločnici komata, oblaki sopare puhaajo iz nozdrvi konj in bradat mužik, ki vihta bič na kozlu, ponavlja venomer svoj:

- Hejoo!
Da. Trojka je tako tradicionalna, da se je preselila celo v sovjetsko politiko. Rusi se še vedno niso odrekli svoje zahteve, da naj bi Združene narode vodili trije sekretarji. A kdo bo vlekel za vajeti?

Ptičar iz Alcatraza Papeževa GARDA?

V jetnišnici Alcatraza je v jetniški knjižnici postaran sivolas mož, ki je obsojen na dosmrtno ječo. To je Robert Stroud, ki je v mladosti v posebnih okoliščinah postal morilec. Obsojen je bil na dosmrtno ječo.

Ce kdo, potem je Stroud tisti, ki je kot morilec moral biti čisto drug človek, kot je sicer. Robert Stroud se ni lotil memoarjev, ki bi polnili tržišče z zgodbinami napete sorte, niti se ni zakrnil v spoznanju, da zanj obstaja le še

jetniška celica in zaporniško dvorišče. Med sprehodi si je slučajno vloyil ptiča. Najprej je bil to vrabec, pozneje pa je v svoji ječi ustvaril pravcato zbirko živih ptičev. Proučeval je življenje ptičev, njih navade in raznolikosti. Prebral je vse, kar se je o ptičih dalo dobiti v knjigah in začel sam pisati. Knjiga o življenju ptičev, ki jo je napisal in je zdaj izšla že v drugi izdaji, ga je uvrstila med znane ameriške naravoslovce, čeravno ni upanja, da bi kdaj sto-

pil v prostore njihovega društvenega kluba.

Doživljal je tudi tragedije, saj so ga pred leti ločili od njegovih ptičev in nov upravnik zaporov ni hotel nič slišati o »ptičarju«. To ga je močno potrla. Pod pritiskom javnosti je zdaj knjižničar in se je ves posvetil znanosti.

Medtem ko se del ameriškega tiska zavzema za Eichmanna, češ, da je milijonkratni morilec »po dolžnosti«, ima Stroud sicer manj, toda veliko bolj vplivne prijatelje, ki se zavzemajo za njegovo oprostitev.

V Ameriki in Angliji je več klubov, ki se zavzemajo, da bi Strouda izpustili. V ječi je od leta 1909, ko je v pretepu ubil človeka. In če je kdo, potem je Stroud, tako zagovorniki poudarjajo, že plačal svoj dolg in poravnal svojo kazen. Kaže, da bo star in skrušen prej doživel osvoboditev, ki mu jo bo prinesla smrt.

SVETILNIK NA SONČNI POGON

V Ameriki so pred nedavnim zgradili svetilnik, ki uporablja za pogon sončno energijo. Na vrhu stolpa je 300 sončnih celic, ki absorbirajo sončno energijo s pomočjo baterij. Preko dneva se električna energija akumulira v baterije, ko pa se zvečer, vklopi avtomat električno napravo in svetilnik začne osvetljevati morsk gladino vse do 10 km daljave.

Ne! Čeprav bi sodeč po oblekah prav lahko bili vatikanski gardisti. V resnici pa so ti črni postavniki fantje pripadniki nekdanje legije kraljičinih strelcev iz Tanganjike, ki je pred kratkim dobila neodvisnost. Zdaj so sneli s kap karkarde angleške krone in poslali branilci Tanganjiške neodvisnosti

Gre za tako imenovano »Moskovsko iglo«

NAJVIŠJA STAVBA NA SVETU

Gre za tako imenovano »Moskovsko iglo«, za televizijski stolp, ki bo dosegel 508 metrov in bo za 200 metrov višji od Eiffelovega stolpa ter za okrog 50 metrov višji od doslej najvišje stavbe na svetu - newyorškega Empire State Buildinga.

DVAJSET VRST HRUŠK Z ISTEGA DREVEŠA

Ignac Bruner, kmetovalec iz Malih Grabčanov v koprivniškem okraju, se ukvarja že leta s sadjarstvom. Doslej je ta »kalniški Mičurina«, kot ga kličejo znaneti, dobil več nagrad za svoje uspehe v sadjarstvu. V svojem sadonosniku ima stebela, na katerih raste tudi po več vrst sadja. Ima tudi steblo, na katerem raste 12 vrst hrušk. To steblo vzbuja veliko zanimanje, ker dozoreva na njem od ranega poletja do pozne jeseni po ena vrsta hrušk.

Pisatelj Tom Gaddis je napisal o Stroudu roman »Ptičar« iz Alcatraza. Po tej knjigi je bil posnet tudi film, v katerem glavno vlogo igra Burt Lancaster (na sliki).

GOLOTA - data

Strip teasse - ki ga na Zapadu proglašajo za umetnost, je vendar v glavnem le oblika zabave petičnih in degeneriranih veljakov. Ta »kult slačenja« skušajo rehabilitirati s tem, da reklamirajo osebo poštenost in moralno neoporečnost deklet, ki se večer za večerom slačijo ob spremljavi glasbe in v plesnem ritmu pred očmi stoterih moških, ki večji del niso trezni, brž pošteno nasakani in nasilni.

Včasih pa je strip teasse tudi zgovoren primer razmer na Zapadu. Enega vam bomo opisali:

Doly Bell, mlada angleška frizerka, je v Parizu čez noč zaslovela kot »umetnica slačenja«. Nastopala je v privatnem klubu »Divji konj«, ki ga vzdržujejo pariški bogataši. Zdaj je, kot pravijo, obesila slačenje na klin in postala lastnica frizerskega salona v najbolj znanem pariškem kraju Pigallu. Takole pripoveduje:

- Kot pomočnica nisem imela izgledov, da bi kdajkoli bila neodvisna. Sprejela sem ponudbo. Čez dan sem urejala frizure Parižankam in od zaslužka v salonu

živela, ponoči sem nastopala v »Divjem konju« in ves zaslužek vlagala v hranilnico. Nekaj let sem noč za nočjo prenašala pogleda, ki so mi pokrivali kožo s kurjo poltjo... Strip teasse je hitro minljiv. Dekle ne more vedno stati golo na odru. Ko je bilo denarja na kupčko dovolj, sem kupila salon za ženske... - Zakaj niste odprli tudi moškega salona? Zamislite si vse vaše oboževalce v njem? - so jo vprašali.

Odločno je odkimala in pristavila, da jih ima dovolj. Je že to dovolj, je končala razgovor Dolly, da njen salon bojkotira večji del soproj članov kluba »Divji konj«.

HOTEL S 3400 SOBAMI

V Moskvi bodo pričeli graditi nov hotel, ki bo imel 3400 sob. To bo največji hotel v Evropi. Hotel bo lahko prenočil 5900 ljudi, imel bo dve kino dvorani s 3000 sedeži in koncertno dvorano, v kateri bo prostora za prav toliko ljudi.

Lahkih nog naokrog

Spet je leto prišlo h kraju... Kako lepo bi bilo, če bi s koledarskim časom minevale tudi vse skrbi, vse težave in nadloge... Se bolj lepo bi bilo, če bi vse svet naredil križ čez stare zdrahe in grožnje ter novo leto začel z lepšimi načrti... - In ker je novo leto,

kljub izkušnjam, še vedno praznik dobrih želja in skritih upov, si vsi skupaj prizadevamo, da bi nam prihodnje leto prineslo mnogo lepega, da bi lahkih nog, kot ta dekleta, z življenjem se zasukali naokrog.

Dolly je bila trdoživa. Čez dan je frizirala, ponoči si je z nastopanjem zbirala »doto« za samostojnost in neodvisnost...